Acta da sesión da Comisión 3ª, Economía, Facenda e Orzamentos, do día 24 de outubro de 2024
(Orzamentos 2025-C. Presidencia, Xustiza e Deportes.)

[JCCP/MSGN]

Na sala de comisións "Concepción Arenal" do pazo Parlamento de Galicia reúnese a Comisión 3ª, Economía, Facenda e Orzamentos, o día 24 de outubro de 2024, ás 12:30 horas, logo da convocatoria remitida para o efecto.

Asisten as persoas que se relacionan a seguir:

Mesa:
Noa Olalla Presas Bergantiños
(Presidenta)
Gonzalo Trenor López
(Vicepresidente)
Julio García Comesaña
(Secretario en funcións)

Vogais:
Grupo Parlamentario Popular de Galicia (P):
Argimiro Marnotes Fernández
(en substitución de Juan Manuel Casares Gándara)
Paula Mouzo Mas
(en substitución de Manuel Santos Costa)
José Alberto Pazos Couñago
Paula Prado del Río
(en substitución de Patricia García González)
Pablo Javier Prieto Perille
(en substitución de Noelia Pérez López)
María Felisa Rodríguez Carrera
(en substitución de Miguel Fidalgo Iglesias)
Roberto Rodríguez Martínez
(en substitución de Manuel Santos Costa)

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego (BNG)
María Cristina Fernández Davila
(en substitución de Ramón Tomás Fernández Alfonzo)
Óscar Insua Lema
Brais Ruanova Vilas-Boas
Iago Tabarés Pérez-Piñeiro
(en substitución de Rosana Pérez Fernández)

Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia (S)
Paloma Castro Rey
(en substitución de Patricia Iglesias Rey)
María Elena Espinosa Mangana

Grupo Parlamentario Mixto (M):
Armando Ojea Bouzo
Comparecente:
Conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes
Letrado:
Juan Carlos Caride Puente

PARLAMENTO DE GALICIA

A presidenta reinicia a sesión e rógalle ao señor García Comesaña, Julio, secretario en funcións, que lle dea lectura á relación de membros titulares da Comisión para os efectos de comprobar as substitucións. Logo da constatación destas, éntrase no desenvolvemento da orde do día obxecto desta sesión.

Punto único.- Comparecencia do conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes e responsables das entidades instrumentais dependentes da Consellería
Proxecto de lei de orzamentos xerais da Comunidade Autónoma de Galicia para o ano 2025
13638 (12/PL-000004)
Publicación e asignación á Comisión, BOPG n.º 104f1, do 19.10.2024

A presidenta, logo de darlle a benvida ao conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes, e ao equipo da Consellería que o acompaña, explica o desenvolvemento da sesión, que consistirá nunha primeira intervención do comparecente, por un tempo de entre 20 e 30 minutos; seguirá a dos representantes dos grupos parlamentarios por un tempo de 10 minutos cada un, e para contestarlles, o señor conselleiro contará cun tempo de 10 minutos. Finalmente, os grupos parlamentarios disporán dunha rolda de 5 minutos cada un e o conselleiro doutros 5 minutos para contestarlles e rematar á súa comparecencia.

A continuación, a presidenta concédelle a palabra ao **conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes, Diego Calvo Pouso**, quen procede a informar sobre os orzamentos xerais da Comunidade Autónoma de Galicia para o ano 2025 correspondentes á súa consellería e aos organismos dela dependentes.

Deseguido, ábrese a rolda de grupos parlamentarios, na que fan uso da palabra: o **señor Ojea Bouzo, Armando (M),** a **señora Castro Rey, Paloma (S), o señor Tabarés Pérez-Piñeiro, Iago (BNG),** e a **señora Prado del Río, Paula (P),** que formulan diferentes preguntas e consideracións sobre a información recibida.

Ao remate das anteriores intervencións, a presidenta concédelle de novo a palabra ao **conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes, Diego Calvo Pouso,** quen contesta ás consideracións formuladas polos anteriores voceiros e voceira.

A continuación ábrese unha segunda rolda para precisións por parte dos diferentes grupos parlamentarios, na que interveñen o **señor Ojea Bouzo, Armando (M),** a **señora Castro Rey, Paloma (S), o señor Tabarés Pérez-Piñeiro, Iago (BNG),** e a **señora Prado del Río, Paula (P).**

Finalmente, o **conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes, Diego Calvo Pouso,** contesta ás cuestións expostas polos portavoces, e coa súa intervención péchase a comparecencia.

PARLAMENTO DE GALICIA

A presidenta, logo de reiterarlle o seu agradecemento ao conselleiro e aos membros do equipo da Consellería que a acompañan, lémbralles ás súas señorías que a Comisión volverase reunir ás 16.00 horas, coa comparecencia da secretaria xeral da Presidencia.

Suspéndese a sesión ás 14:45 horas.

(Achégaselle a esta acta como anexo a transcrición literal da sesión.)

Noa Presas Bergantiños
Presidenta da Comisión

Noa Presas Bergantiños
Firmado digitalmente por Noa Presas Bergantiños
Fecha: 2024.11.04 09:42:30 +01'00'

Julio García Comesaña
Secretario en funcións da Comisión

Julio García Comesaña
Firmado digitalmente por Julio García Comesaña
Nombre de reconocimiento (DN): cn=Julio García Comesaña, email=julio.garciacomesana@parlamentodegalicia.es
Fecha: 2024.11.04 09:16:43 +01'00'

PARLAMENTO DE GALICIA

ANEXO ACTA DA REUNIÓN DA COMISIÓN 3ª. ECONOMÍA, FACENDA E ORZAMENTOS, DO DÍA 24 DE OUTUBRO DE 2024

-Orzamentos 2025-

(Comparecencia do conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes)

PARLAMENTO DE GALICIA

(Reiníciase a sesión ás 12.30 horas)

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Bo día a todas e a todos.

Imos reiniciar a sesión para dar continuidade ás comparecencias informativas verbo do Proxecto de orzamentos para o ano, 2025, para o que lle damos a benvida ao conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes, o señor Calvo Pouso, e ao seu equipo, a quen agradecemos a súa presenza nesta comisión na mañá de hoxe.

E como recordarán as súas señorías, estamos reiniciando non reconstituíndo a Comisión, pero aínda así, imos proceder a ler por parte do secretario a lista de membros afectos de substitucións. Prégolle tamén que, como hai moitas substitucións, lean en alto e claro o seu nome e apelidos para que así os servizos da Cámara poidan tomar nota para a elaboración das actas.

O **secretario en funcións (García Comesaña):** Grazas, presidenta.

(O señor secretario le a relación de asistentes.)

Habendo quórum, presidenta, adiante.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Moitas grazas, señor secretario.

Imos continuar entón co desenvolvemento da orde do día.

Recórdolles ás súas e tamén ao señor conselleiro que, en primeiro lugar, intervirá o Goberno galego por un tempo de entre 20 e 30 minutos. A continuación, os grupos parlamentarios teñen unha quenda 10 minutos; posteriormente, por un tempo tamén de 10 minutos, o señor conselleiro dará resposta ás súas inquedanzas. E, finalmente, haberá un peche para os grupos de 5 minutos e tamén para o señor conselleiro de 5 minutos.

Polo tanto, sen máis dilación, señor Calvo Pouso, reiterándolle o agradecemento por estar hoxe aquí, pode vostede comezar.

O **señor conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes (Calvo Pouso):** Moi ben. Pois moitísimas grazas, presidenta.

Señorías, a verdade é que me congratula vir ao Parlamento, a esta Comisión 3ª, explicar os orzamentos desta Consellería de Presidencia, Xustiza e Deportes para o ano 2025.

PARLAMENTO DE GALICIA

Creo que é necesario dicir un par de cousas iniciais, en primeiro lugar, que é una explicación en tempo e forma, igual que fixemos dende o ano 2009. Isto a pesar dun contexto nacional dos orzamentos onde non existen e onde non temos unha senda de estabilidade, o cal dificulta facer todo tipo de previsións; pero como dende o ano 2009 viñemos facendo, ímolo a facer este ano igual.

Ademais, saben vostedes que son os orzamentos máis altos da historia da comunidade autónoma, con 13.954 millóns de euros, un incremento do 2,6 % con respecto ao ano anterior, e isto —que tamén é salientable— cun endebedamento cero.

Os obxectivos é crear benestar prosperidade e o futuro, como non podería ser doutro xeito. E si que creo que é salientable que 3 de cada 4 euros deste orzamento se dediquen a gasto social, superando por primeira vez a barreira dos 10.000 millóns de euros dedicados a gasto social. E outra das características xerais deste orzamento é, loxicamente, que se reforza o apoio aos concellos ata chegar aos 641 millóns de euros.

No tocante a esta consellería —á Consellería de Presidencia, Xustiza e Deportes—, o montante global dos orzamentos ascende a 589,5 millóns de euros, supón un incremento respecto do ano pasado do 2,1 %. O obxectivo é dar resposta ás necesidades globais dos galegos mellorando a calidade de vida dos mesmos. Por iso, imos seguir traballando promovendo a actividade física e o deporte entre todos os grupos de idade, entre todas as categorías e niveis de profesionalización.

Vamos seguir traballando para acadar unha xustiza máis eficiente e máis próxima á cidadanía e a carón das entidades locais para que os cidadáns dispoñan de mellores servizos; por dispoñer de operativos de emerxencia co persoal preparado e con maior cobertura territorial posible; para que o nome de Galicia sexa coñecido e respectado no mundo enteiro a través da nosa acción exterior; e para que o transporte de competencia autonómica cumpra coa súa función dende o punto de vista económico, medioambiental e tamén das necesidades dos galegos e das galegas.

Imos facer un relatorio do orzamento en función das direccións xerais e a Secretaría Xeral técnica; empezando por esta, pola Secretaría Xeral Técnica, a mellora das infraestruturas administrativas e xudiciais de competencia autonómica, poñendo especial fincapé na eficiencia enerxética, unha liña de traballo constante xa dende hai moitos anos.

O obxectivo é mellorar os servizos á cidadanía que utiliza estes edificios, pero tamén mellorar a situación e as condicións de traballo dos empregados públicos. Dende o ano 2014 levamos investido nesta iniciativa 28 millóns de euros e imos seguir, rematamos este ano o edificio administrativo da Delegación de Lugo, o edificio administrativo da Coruña e de Ferrol, os xulgados de Marín e Noia; e continuaremos no 25 coas sedes administrativas de San Lázaro, a Fundación Semana Verde en Silleda e en Ourense co inicio da execución das obras da nova delegación provincial, igual que en Vigo co edificio da rúa Lalín.

E o que buscamos —xa llelo dixen—, seguir mellorando as dependencias xudiciais para favorecer tamén as condicións de traballo dos funcionarios e facilitar a accesibilidade e a comodidade das persoas. Por iso, imos rematar neste primeiro semestre do 25 o edificio xudicial da Estrada, a comezar o edificio do Imelga en Santiago; e, en total, entre estas dúas actuacións dedicaremos 7,3 millóns de euros, dos que 4,8 están consignados nos orzamentos deste 25. Tamén levamos unha partida para a remodelación do edificio xudicial de Vilagarcía de Arousa.

Daremos continuidade ademais ao proceso de mellora enerxética noutros edificios xudiciais cun investimento de 5,6 millóns de euros, pero son actuacións máis pequenas en importe: os xulgados da Coruña, Carballo, Corcubión, Ferrol, Monforte de Lemos, Vilalba, Viveiro, O Carballiño, Caldas de Reis e O Porriño. E continuaremos tamén coa implantación das salas Gesell nos xulgados galegos para facilitar —como saben vostedes—, as declaracións dos máis pequenos, que se fagan nun entorno axeitado e evite impactos psicolóxicos e estrés nos menores vítimas.

En canto á Secretaría Xeral do Deporte, seguiremos impulsando a práctica de actividade física, con especial énfase entre os escolares, cun obxectivo claro que é crear os hábitos saudables, acompañando aos deportistas durante as diferentes fases da súa carreira. Saben vostedes que Galicia é precursora no conxunto do estado á hora de abordar o deporte desde unha perspectiva integral; atendendo a todas as funcionalidades do deporte, da actividade física, incluíndo tamén a saúde pública.

E hai que sementar para recoller, dende logo, iso é o que pensamos nós e a Consellería de Sanidade, que empezamos xa hai anos tamén —estaba Julio de conselleiro—. Só desde o fomento e a promoción do deporte base podemos conseguir as metas alcanzadas polos nosos deportistas e estamos nun bo momento porque podemos presumir dos éxitos acadados da delegación galega nos xogos olímpicos, conformada por 46 deportistas, aos que recibimos hai pouco aquí en Santiago, recibiunos o presidente da Xunta. 32 olímpicos e 14 paralímpicos que regresaron con 6 medallas e 14 e diplomas nos xogos paralímpicos; e 5 medallas e 11 diplomas nos olímpicos.

Salientar tamén a cifra récord de 1.335 deportistas de alto rendemento que temos, un 3 % deles con diversidade funcional, o 17 % técnico, xuíces e árbitros tamén. O punto de partida de todo isto é o Programa Xogade, un programa que dende a súa implantación no ano 2009 ten como obxectivo promover a práctica da actividade física entre os escolares. A día de hoxe, o 60 % dos escolares de Galicia, entre 6 e 16 anos, están participando dalgunha maneira no programa Xogade con 39 federación e 16 modalidades deportivas distintas.

Somos pioneiros no financiamento dun seguro porque estes rapaces para que poidan practicar un deporte necesitan ter un seguro, e somos a única comunidade que pagamos o seguro a estes 148.000 nenos e nenas. Para esta función reservamos unha cantidade que son 3,9 millóns de euros, que é unha cantidade importante só para

os seguros, e sobre todo facemos que as familias non teñan que facer fronte a eles ou que as federacións tampouco teñen que axudar.

O Programa Xogade desenvólvese en coordinación co Plan Galicia Saudable, no que se inclúen varias actividades que levamos feito, como o Camiño en bici á escola ou a Plataforma Dafis. E tamén, nesta liña, acabamos de poñer en marcha en colaboración coa Consellería de Sanidade Adestra a túa saúde, que non é máis que a receita deportiva para algún tipo de patoloxía en colaboración cos médicos do centro de saúde pódese receitar algún exercicio físico que vaia facer posible nalgúns casos poder utilizar menos fármacos e máis exercicio físico.

O apoio ao tecido deportivo. Outra das liñas de traballo que temos na Secretaría Xeral do Deporte. Para a organización de eventos, competicións e a actividade oficial, consignamos no orzamento 8,2 millóns de euros; 2 van aos clubs de base e os 11 en núcleos de adestramento deportivo especializado que temos, tamén axudas para o equipamento dos clubs con 1 millón de euros; e os convenios coas distintas federacións que temos en Galicia, que son 5 millóns de euros.

O plan de patrocinio dos equipos de alto nivel e as becas aos deportistas de alto nivel, xestionadas a través da Fundación Deporte Galego, tamén é unha parte importante do noso orzamento, con 3,1 millóns de euros. E reservamos 2 millóns de euros para o patrocinio de eventos e clubs deportivos de máximo nivel.

A dotación, mellora e conservación de infraestruturas e o equipamento segue sendo tamén está presente nos orzamentos da Secretaría Xeral para o Deporte. Temos actuacións no Anxo Carro, en Lugo; no estadio do Couto, en Ourense, na pista de Monterrey, co fin de manter a homologación no pavillón polideportivo de Elviña II, que é o que nos queda na cidade da Coruña; no complexo deportivo de Acea de Ama; nas instalacións de piragüismo, no complexo náutico de Verducido; e o convenio que firmamos no seu momento coa cidade de Ferrol. Tamén as pistas de atletismo de Balaídos e o Club Náutico de Pontecesures.

Neste apartado de mellora de infraestruturas deportivas ocupa un lugar destacado algo que levamos por fin este ano fomos capaces de facer, e é unha aposta importante da Secretaría Xeral do Deporte y desta Consellería, que é transformar o CGTD de Pontevedra nun centro de alto rendemento. É un paso demandado polos deportistas, polo deporte e por todo o estamento deportivo; e que imos dar ese paso consonante —como digo— coa pretensión tamén que defendemos dende o Goberno galego de facer todo o posible por acompañar os nosos deportistas desde os seus inicios ata a profesionalización e ao máis alto nivel. Este centro de alto rendemento porá o colofón a este seguimento. Por iso este ano levamos nos orzamentos unha partida de 500.000 euros para encargar o proxecto e deseñar o que vai ser o centro de alto rendemento de Galicia.

PARLAMENTO DE GALICIA

En canto á Dirección Xeral de Xustiza, o orzamento ascende a 183,7 millóns de euros, un 7,42 % máis que no ano anterior. A modernización de medios materiais e infraestruturas, e a optimización de recursos humanos loxicamente seguen estando entre as nosas prioridades. E dende o ano 2009 o Goberno galego dedicou 127 millóns de euros á mellora de infraestruturas xudiciais: á cidade de Xustiza de Vigo, ao Xulgado de Violencia da Muller, da Coruña; á Fábrica de Tabacos, á Oficina de Asistencia á Vítima e o despacho de forensía hoxe son exemplos salientables deste esforzo.

Imos continuar e neste ano 2025 empezarán as obras da sede do Imelga. Como saben vostedes, o ano pasado sacáronse a concurso e declarouse deserto porque a empresa que fora elixida desistiu do concurso e volvémolo sacar este ano e a principios de ano comezarán as obras do Imelga.

Tamén se van a seguir executando obras de eficiencia enerxética nos edificios xudiciais, neste caso a través da Secretaría Xeral Técnica. E, loxicamente, facemos investimentos porque o ano pasado foi o xuízo do accidente do Alvia na cidade da Xustiza, que supuxo 1 millón de euros de investimento por parte da Xunta de Galicia. Este ano nunha cantidade inferior, pero tamén levamos a cabo ou se está levando a cabo nestes días o xuízo pola morte de Samuel Luiz —que todos coñecen—, e tamén hai que facer instalacións específicas, ou equipamento específico para a celebración do mesmo xuízo.

O noso plan plurianual de renovación do equipo mobiliario vai seguir adiante. Un cometido no que xa levamos investido nos últimos anos 6 millóns de euros e este ano puxemos nos orzamentos unha partida de 2 millóns de euros. O expurgo dos expedientes xudiciais é outra das materias que nunca remata. Este ano levamos 400.000 euros e afectará a máis de 500.000 expedientes en varios partidos xudiciais das catro provincias.

Tamén se contratou por preto de 800.000 euros a dixitalización dos catálogos dos fondos documentais custodiados nos depósitos de varios arquivos xudiciais por un total de 20 quilómetros lineais grazas a estes 800.000 euros. Para esta segunda fase, licitamos ou temos un contrato e 550.000 euros que poderá facer posibilidade a dixitalización de 12 quilómetros lineais de estantes.

Seguimos adiante coa nosa modernización tecnolóxica, aportando solucións de natureza dixitais acordes cunha administración de xustiza moderna; poñemos 600.000 euros no noso orzamento. E estamos a traballar nos sistemas de resposta automática, nos procedementos xudiciais, na textualización das comparecencias —que é importante—. Dicir que no caso do DICIREG —que é o novo sistema de rexistro civil— rematará en xuño, moito antes do que tiña establecido o Ministerio de Xustiza. E continuaremos coa dixitalización dos libros dos rexistros civís, neste caso, xa estamos antes de 1950 cara atrás, de 1950 cara adiante xa están.

PARLAMENTO DE GALICIA

Seguiremos impulsando un novo modelo organizativo que recolle o proxecto de eficiencia organizativa ao Ministerio de Xustiza, que en todas elas reunións sectoriais se nos di que está a piques de aprobarse. Saben vostedes que hai un compromiso de ter aprobada esa nova lei antes de final de ano; a finais do mes que vén temos unha nova conferencia sectorial e supoño que alí non darán algunha nova máis neste sentido, pero supón un cambio do modelo da oficina xudicial incorporando diferentes unidades e servizos.

Seguimos coa axuda de 12.000 euros para cada concello que ten un Xulgado de Paz e unha partida global de 250.000 que se suma aos preto de 600.000 en transferencias aos municipios para o funcionamento dos xulgados de Paz.

No que respecta ao Servizo de Xustiza gratuíta, tanto para potenciar este novo servizo como para atender a mellora nos baremos de retribución dos profesionais asinamos novos acordos cos consellos galegos da Avogacía e da Procuradoría, ampliando conceptos e simplificando a tramitación das certificacións dos profesionais. En Galicia non só actualizamos os baremos, senón que ademais as contías se sitúan entre as máis elevadas do Estado. Neste ano imos ter unha dotación nos orzamentos de 15 millóns de euros, o que supón un incremento dun 8,6 % con respecto a este ano; e polo menos tentamos garantir que os profesionais da quenda de oficio, cando menos no ámbito das nosas competencias, cobren axeitadamente e en tempo polo seu traballo.

Seguiremos cos convenios do Instituto de Ciencias Forenses Luís Concheiro, a Fundación Galega Contra ou Narcotráfico, Fademga, o Consello da Avogacía, a Fundación Érguete. E outra liña fundamental tamén de actuación saben vostedes que, ao amparo do Pacto de Estado contra a Violencia de Xénero, incluímos o funcionamento dos traballadores sociais nas oficinas de atención ás vítimas, a formación nesta materia dirixida aos operadores xurídicos e a continuidade do proxecto para a posta en marcha de accións dirixidas á atención xurídica de mulleres vítimas de violencia sexual.

Tamén gustaríame poñer en valor a carreira profesional, que foi aprobada por unanimidade o ano pasado por todos os sindicatos, e que somos a única comunidade autónoma con competencias en xustiza que ten recoñecido este dereito. Neste ano 2025, imos ter 6,6 millóns de euros dedicados á carreira profesional, que son 700.000 euros máis que o ano 24. Neste capítulo, ei de dicir que dende o ano 2009 o cadro de persoal se incrementou no eido da xustiza nun 20 %, e para este 2025 está prevista tamén a creación do 23 novas prazas, que son as que conlevarían a aprobación de novas unidades xudiciais, conforme o que vén pasando nos últimos anos. Aínda que é certo que temos noticias non oficiais de que non se van crear as unidades xudiciais este ano, o cal sería un problema grave. Nós, como saben, facemos conxuntamente a petición coa Comisión Mixta Xustiza, e este ano tiñamos pendente o Xulgado de Violencia sobre a Muller no Partido Xudicial de Santiago como primeira petición, e esperemos que consigamos que se leve a cabo.

PARLAMENTO DE GALICIA

No que respecta á Dirección Xeral da Administración local, estamos axudando aos concellos, e levámolo facendo moitos anos e vai seguir así tamén no ano 25. Unha axuda que pivotará sobre tres liñas fundamentais: a primeira, os fondos de cooperación local; a segunda, as ordes plural plurianuais de eficiencia enerxética cofinanciadas con fondos FEDER, e, a terceira, o Fondo de compensación ambiental. Todo o orzamento desta dirección xeral, salvo o capítulo I mínimo e necesario, vai dedicado aos concellos e fundamentalmente para levar a cabo funcións que son competencia deles.

Xa me adianto ás súas críticas, e non é certo, nós estamos máis —e debatémolo onte mesmo neste Parlamento— ao lado dos concellos que nunca. É verdade —díxeno onte e vólvoo repetir hoxe— que é necesario un novo modelo de participación dos concellos nos ingresos do Estado, é certo; pero tamén é certo que é necesario unha nova financiación para as comunidades autónomas e ten que ser un proceso que vaia acompasado ou funcionando ao mesmo tempo.

É imprescindible tamén modificar a Lei da Administración local de Galicia; como dicían onte, é unha lei á que lle toca xa esa modernización e, é certo, aí debemos de delimitar as competencias de xeito claro. Nós comprometémonos ao diálogo e agardo que os demais grupos teñan a mesma predisposición.

No que respecta ao Fondo de Cooperación Local, non deixou de medrar. Os datos están enriba da mesa —e como din ultimamente nos plenos deste Parlamento: «o dato mata relato»—, o 2011, había 112 millóns de euros e este ano vai haber 168 millóns de euros, un 6,3 % máis que no ano 24. Non imos repetir que Galicia foi pioneira e nun modelo de participación no que garante o mínimo de financiamento para os concellos, e incluso houbo que botar man dese límite cando no ano 14-15 os ingresos da comunidade autónoma se reduciron. Nesta ocasión hai 5,4 millóns de euros, 10 millóns de euros que incrementa o Fondo de Cooperación Local, pero 5,4 millóns de euros van a un fondo base para os concellos de menos de 15.000 habitantes —isto, como xa o debatemos onte, igual o digo máis rápido—. Efectivamente, poderíase fixar outro umbral de poboación, pero nós cremos —como ademais levamos o control financeiro dos concellos— que son os concellos máis pequenos os que teñen máis dificultades para xerar ingresos e, polo tanto, máis dificultades para poder prestar os servizos que teñen que prestar ou que queren prestar; por iso estes fondos van dedicados aos de menos de 15.000, grazas a isto estes concellos subirá a súa aportación do Fondo de Cooperación Local un 8,2 %, en vez de un 4,8 %, que subiría no caso de telo aplicado o fondo base para o total dos concellos.

No que respecta a ese fondo adicional de 40 millóns de euros, repartiranse nas necesidades que máis solicitan os concellos nas visitas que realizan á Xunta de Galicia. Entre outras, tamén están as emerxencias, a limpeza de faixas, os conservatorios de música, melloras de eficiencia enerxética. En canto ás liñas específicas, teremos unha liña de infraestruturas, como hai todos os anos, de 3,5 millóns de euros, unha nova liña de eficiencia enerxética cofinanciadas con fondos FEDER.

Este ano supón unha inversión de 5,2 millóns de euros. Este ano houbo 51 concellos de menos de 30.000 habitantes que se beneficiaron desta medida. Un fondo de compensación ambiental dotado con 11,2 millóns de euros que se dedica a dúas liñas: a de concorrencia competitiva e a non competitiva; no ano 2024 coa competitiva foron beneficiados 121 concellos, e da non competitiva 109.

Tamén temos o plan específico de auxiliares de Policía, pero que para o ano que vén vai sacar a Dirección Xeral de Emerxencias... Perdón, auxiliares de Policía non, sigo na Administración local —estoume liando—, son os socorristas. E este ano tamén incrementamos en 1 millón de euros a dotación que vai destinada ás asociacións veciñais. A verdade é que dende que se puxo en funcionamento este tipo de financiamento, levamos investidos 22 millóns de euros en financiar 1.948 proxectos de asociacións veciñais. E este ano —para que vexan vostedes a demanda que teñen— houbo 955 solicitudes, e o orzamento que tiñamos só nos deu para poder atender 341; por iso, este ano temos 1 millón máis de orzamento para atender a estas asociacións veciñais.

En conclusión, o respaldo do Goberno da Xunta aos concellos é incontestable na meirande parte das súas ocasións para cubrir servizos que son competencia exclusiva das administracións locais.

Dicirlles que, como datos de aportación aos concellos, no ano 2023 a aportación que facía a Xunta aos concellos era de 564 millóns de euros, que era un 15 % máis que no ano 22; no ano 24, pasou a ser de 602 millóns de euros, que foron 38 millóns de euros máis que no ano 23; e neste ano 25, ascende a 641 millóns de euros. Unha cifra récord que somos conscientes de que non soluciona todos os problemas que teñen os concellos pero, dende logo, é importante a financiación que se lles presta dende a Xunta de Galicia.

Para rematar este apartado, dicirlle que este ano fomos capaces a través desta consellería de financiar 677 actuacións por importe de 24 millóns en todos os concellos de Galicia.

E algún dato máis. Dos 313 concellos que temos en Galicia, 303 solicitaron algún tipo de axuda a esta consellería; dos 303 que as solicitaron, o 92 % —é dicir, 289— recibiron unha axuda. Polo tanto, estamos ao lado dos concellos, estamos axudando no que podemos e a axuda cada vez é maior.

No tocante á Dirección Xeral de Relacións Parlamentarias, dicirlle que efectivamente o orzamento segue nos 2,9 millóns de euros, e sobe un 1 %. E sabe vostede que esta dirección xeral pois ten a función de facer o seguimento das disposicións normativas a nivel estatal e doutras comunidades autónomas, así como a celebración das comisións bilaterais de cooperación co Estado co fin de estudar as discrepancias que poidan existir.

Hai pouco acabamos de chegar a un acordo nalgunha das discrepancias que tiñamos con algún ministerio, pero tamén é certo que hai uns meses atrás o ministerio descolgouse e levounos ao tribunal, pero afortunadamente o Tribunal Constitucional —como nós diciamos— deunos a razón. Neste caso, na competencia de xestión do litoral, estamos a falar co secretario de Estado do ministerio. A semana pasada dirixiunos unha carta e intentaremos avanzar, posto que a proposta inicial que fai o ministerio non deixa de ser asombrosa —ímolo deixar aí porque non...—; imos intentar chegar a unha negociación e espero que poidamos chegar a unha negociación acorde ao que pon a lei e acorde ao que dixo o Tribunal Constitucional.

Temos pedido o traspaso da AP-9, aínda que é certo que as últimas noticias que se teñen producido no Congreso dos Deputados non van nesa dirección, senón totalmente na contraria, pero nós imos seguir reivindicando ese traspaso. Igual que o ingreso mínimo vital, que xa llo dixemos ao propio Ministerio.

Tamén, e froito de hai dúas semanas cando pasou último temporal, efectivamente puidemos comprobar como o Servizo de Meteoroloxía de Galicia é moito máis preciso que o Servizo Nacional de Aemet. E nalgunhas zonas concretas podiamos ter unhas predicións experiencia máis exactas. Saben vostedes que esa non é unha competencia que tiñamos, pero é unha competencia que imos reclamar para poder utilizar a MeteoGalicia como a que nos pode facilitar dar determinadas alertas e moito máis concretas nalgúns sitios.

En canto á Dirección Xeral de Emerxencias e Interior, este ano imos contar con 40 millóns de euros. E, se contamos coa Axega e a Agasp, son case 10 millóns de euros máis que este ano. E igual que ocorre na Dirección Xeral de Administración Local, boa parte do orzamento vai destinado a entidades locais para a prestación dos servizos que son competencia exclusiva. Temos que seguir consolidando o modelo de atención ás emerxencias. Unha parte importante do noso orzamento vai aos consorcios provinciais de bombeiros —como saben—: dedicamos 16,3 millóns de euros, un 68 % máis que o ano pasado. Os grupos de emerxencia supramunicipalis —os GES— tamén incrementamos o orzamento nun 10 %, e para as agrupacións de voluntarios de Protección Civil auméntase este ano un 9 %, ata os 370.000 euros.

Chamo a atención sobre un feito, porque ademais de cubrir o 52 % dos gastos de funcionamento e mantemento dos grupos de intervención, a Xunta a maiores aporta todo o material e equipamento axeitado que nos últimos anos leva unha contía de 25 millóns de euros. Aportamos 209 vehículos, 206 remolques, 65 furgóns, 98 esparelladores de sal, 70 embarcacións, 143 tendas de campaña, catro UTVs, 43 coitelas quitaneves, 49 kits de material loxístico, 21 kits de material para as emerxencias no eido acuático, 49 kits de ferramentas eléctricas, 212 equipos de protección individual contra a vespa velutina. E todo isto finánciao única e exclusivamente ao 100 % a Xunta, cando estamos a falar dunha competencia que non é da Xunta, senón que é dos concellos de máis de 20.000 habitantes deles e dos de menos de 20.000 das deputacións, pero é tradición por parte da Xunta financialo e ségueo facendo este esforzo.

Este esforzo lévanos a poder dicir que a Protección Civil de Galicia é a mellor equipada de toda España, sen ningún tipo de dúbida. Neste punto, hai que facer referencia ao proceso de comarcalización dos parques de bombeiros das grandes cidades. Levamos orzado o de Ferrol —se finalmente se renova— e tamén para o de Santiago, que levamos á espera dende hai xa pois dous ou tres anos; tanto a Deputación da Coruña como a Xunta de Galicia están de acordo, e só falta o acordo do Concello de Santiago co seu propio corpo municipal de bombeiros, que non son capaces de acadalo e nós estamos á espera.

En canto ao servizo de prestación de vixilancia e salvamento —como dicía antes—, este si, este ano vai ser convocado pola Dirección Xeral de Emerxencias e contará con 1,5 millóns de euros O ano pasado saben vostedes que se incrementou o número de concellos que obtiveron financiamento e ademais pedírono moitos máis —185 concellos— e seguimos coas accións de formación e información, tamén cos plans específicos de riscos, etcétera. Neste ano levamos unha novidade, que é na Axega un proxecto, estamos traballando dende hai anos con drons e intelixencia artificial, pero este ano levamos a cabo o Proxecto dron finder —que xa vén de anos anteriores colaborando con empresas galegas—. Que consiste en poder identificar ou, mellor dito, en poder atopar canto antes a aquelas persoas, fundamentalmente persoas maiores que teñen algún tipo de pois ao mellor de demencia ou que se perden nalgún momento, sobre todo na zona rural. E grazas a esta tecnoloxía, nunha parte nova que se está a utilizar, podemos atopar as persoas moito máis rápido, que é fundamental para que poidan sobrevivir nos casos de que así sexa.

E outro cometido importante desta dirección xeral é a de Interior e Seguridade, que engloba a actuacións da Unidade de Policía adscrita na coordinación de corpos de Policía Local e na formación dos colectivos implicados. Na Unidade de Policía adscrita temos un problema que é coñecido por todos vostedes. Eu levo semanas a falar co delegado do Goberno a ver se é quen de botarme unha man para solucionar este problema, pero a día de hoxe temos unha cobertura das prazas que temos no noso catálogo moi reducida. Isto implica que nalgún momento nos imos ver obrigados a deixar de prestar algunha das funcións que leva a cabo a Unidade de Policía adscrita se non se toma algún tipo de solución. Xa non se poden facer máis desdobres, xa é imposible organizar os efectivos que temos de mellor maneira, e hai que agradecerlles o esforzo que fan para prestar a día de hoxe as funcións. Pero o Goberno central quere cambiar a financiación da Unidade de Policía adscrita e, polo tanto, agora queren que paguemos o 50 % do seu salario, ademais de todos os complementos que xa pagabamos e ademais de todo o equipamento que necesitaba a Policía Autonómica para o seu funcionamento.

Varias comunidades autónomas nos reunimos nalgunha ocasión con algún representante do Ministerio e pedimos que, por favor, sigamos no modelo que temos ou, cando menos, que nos poidamos sentar a negociar pero o Ministerio ata día de hoxe e intransixente. Dende logo, se a unidade de Policía adscrita deixara de prestar as

funcións que está prestando e a tivesen que prestar ou a Garda Civil ou a Policía Nacional, o custo para o Goberno central é moito maior do que estamos a falar. Polo tanto, non entendemos esa cerrazón por parte do Goberno central e esperemos que, en colaboración co delegado do Goberno, poidamos avanzar algo, aínda que —repito— levamos semanas e non temos noticias.

Quédanos a nova normativa que ao longo do ano 25 tamén falaremos dela, e a implantación dunha nova aplicación informática de rexistro da Policía Local. E no que atinxe ao terceiro ámbito de competencia desta Dirección Xeral, a espectáculos públicos, pois estamos aplicando a normativa facilitando a formación dos colectivos afectados, impulsando o rexistro de empresas e establecementos do sector e outras tarefas similares.

Na Dirección Xeral de Relacións coa Unión Europea, este ano contamos cun orzamento de 12 millóns de euros, un 8,7 % máis que o ano anterior. Deste orzamento total, 10 millóns de euros corresponden ao Plan anual de cooperación galega, 2025, no marco do V Plan director da cooperación galega, 23-26. Este plan anual do 24, da cooperación galega, foi executado —como saben vostedes— na súa totalidade e inclúe subvencións para proxectos de cooperación no exterior da ONGs, 6 millóns; subvencións para a axuda humanitaria de emerxencia, 550.000 euros; micro proxectos no exterior, con 150.000 euros; educación para o desenvolvemento global promovidos por ONGs, 720.000 euros; unha convocatoria bianual de subvencións por 200.000 euros; programas de cooperación no exterior promovidos polo ONGs, 1,7 millóns de euros en tres anualidades; seis bolsas de formación.

En definitiva, creo que recuperamos a aportación que o ano pasado quedara pendente para cumprir co compromiso que tiñamos con todo o sector. E este ano puxemos a que correspondía mais a do ano pasado e, polo tanto, tamén nós temos a felicitación ou, dende logo, o recoñecemento por parte das ONGs.

Os logros acadados no eido da acción exterior nesta lexislatura anterior teñen que ter continuidade nesta. E, neste sentido ten especial importancia a cooperación transfronteiriza da Eurorrexión Galicia-Norte de Portugal. Saben vostedes que o Programa Poctep nos deixa moitos proxectos que son financiados e ademais somos a Eurorrexión moito máis activa que calquera outra rexión, e sobre todo se o comparamos con toda a fronteira entre Portugal e España. No anterior programa fomos capaces de captar 163 millóns de euros en 85 proxectos. Saben vostedes que a semana pasada se produciu ademais o cambio na comunidade de traballo Galicia-Norte de Portugal e asumiu o presidente da Xunta a Presidencia. As prioridades foron establecidas, o Estatuto do Traballador Transfronteirizo e o AVE. É curioso porque... —bueno, curioso no, estaba xa posta, igual que nos orzamentos— onte mesmo foi o Cumio Ibérico entre Galicia e Norte de Portugal e do Estatuto do traballo transfronteirizo non se puxo absolutamente nada, pese a que Galicia fixo as aportacións necesarias no cumio preparatorio de Sevilla. E da conexión do AVE entre Vigo e Oporto volveu a deixar claro que tiñamos razón cando nos preocupabamos desa

conexión. Onte mesmo o presidente do Goberno de España dixo que a conexión prioritaria para España era a de Lisboa-Madrid, e o primeiro ministro portugués dixo que a conexión prioritaria para Portugal era Oporto-Vigo e que estaría no 32.

Nós xa dixemos que no 32 España ao paso que vai non chega. Fixemos unha declaración que foi firmada por moitos concellos, polas deputacións e polas universidades; unha declaración na que poñiamos a énfase, poñiamos o interese en que o AVE puidera estar operativo na fronteira o ano 32. Pois ben, todo semella que imos ter que seguir facendo moita presión si queremos chegar xa non no 32, pero polo menos no 33 ou no 34, porque ao paso que imos é imposible. Nos orzamentos deste ano había 30.000 euros dedicados ao AVE entre e Vigo e Oporto ou Vigo e a fronteira.

E remato coa Dirección Xeral de Mobilidade. O orzamento total para esta dirección xeral son 216 millóns de euros. Por modalidades de transporte, o Servizo Galego de Apoio á Mobilidade Persoal —o 065—; dedicaremos 6,4 millóns de euros; ao transporte escolar, 47 millóns de euros; e ao Plan de transporte público de Galicia, 103 millóns de euros. No que respecta ao 065 —saben vostedes que son para atender as necesidades de desprazamento de persoas con discapacidade—, este ano incrementamos importe porque facemos unha nova licitación de maneira importante. Increméntase o importe porque imos contar con máis vehículos, de 54 pasamos a 59, e incrementamos un 20 % o número de quilómetros dispoñibles para esta prestación; é dicir, había máis demandada da que podíamos estar ofertando e por iso no novo contrato incrementamos ese 20 % o número de quilómetros: de 1,14 millóns de quilómetros a 1,36 millóns de quilómetros. Unhas melloras que esperemos estean á altura das expectativas. Licitaremos o novo contrato que terá tres anos de vixencia e, polo tanto, nos tres anos, 18,6 millóns de euros.

No transporte escolar, non lles vou contar nin falar da dispersión e as características xeográficas da nosa comunidade. Simplemente citar: temos 81.000 alumnos que empregan os buses escolares e o transporte compartido, 81.000, e que hai que sumar os preto de 9.000 que teñen autorización para viaxar como viaxeiros usuarios excepcionais porque son irmáns dalgún rapaz ou por algunhas circunstancias; é dicir, para todo isto dispoñemos de 3.700 rutas e 32.000 paradas. Este ano, ademais fixemos unha interpretación da instrución que deu como resultado que autorizaramos 438 paradas novas con respecto ao ano pasado.

No que respecta aos autobuses interurbanos de competencia autonómica, a complexidade loxística é tal que temos 3.600 liñas, máis de 58.000 paradas e 2,3 millóns de servizos ao ano. E aínda recoñecendo que todo é susceptible de mellora, non hai dúbida de que este plan é un referente en España, están vindo cada semana responsables de distintas comunidades autónomas para ver como temos ou ben estruturado o plan ou cales son os descontos que aplicamos nas nosas tarifas: Comunidade valenciana...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Ten que ir rematando de verdade, señor Calvo.

O **señor conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes (Calvo Pouso):** Xa remato. Moi rápido moi rápido.

É un sistema pioneiro por renovación do transporte público, polos recursos, polo carácter social; é un éxito da Tarxeta xente nova, 123.000 usuarios, 4,2 millóns de viaxes; e a tarifa +75 con 107.000 beneficiarios e 1,9 millóns de viaxes.

E remato xa facendo dúas apreciacións. Temos un problema co mapa concesional que quere establecer o ministerio —do que falaremos na seguinte intervención, se podemos— porque van quedar moitos pobos sen parada nesas liñas do mapa concesional de España.

E con respecto ao taxi, manteremos o noso bono, as axudas para coches adaptados para persoas con mobilidade reducida, un orzamento de 500.000 euros e unha nova liña de axudas porque, efectivamente, un dos problemas que temos cos taxis é que en moitas ocasións só hai un único condutor para cada taxi. Despois de falar con todas as federacións, eles conclúen que teñen moitas dificultades para contratar un segundo condutor e aí ímoslles botar unha man. Igual que levaremos a cabo unha intervención en moitas paradas das liñas autonómicas.

E quédame algunha cousa máis do corredor Atlántico, pero supoño que na segunda intervención terei tempo para completala.

Grazas, presidenta.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Moitas grazas, señor Calvo, pola súa contribución e esforzo de contención.

Pasamos agora á quenda dos grupos parlamentarios. (Pausa.)

En primeiro lugar, por parte do Grupo Mixto, ten a palabra o señor Ojea.

O **señor Ojea Bouzo**: Bueno, dixen que os libros que xa se escribiron sobre o Quixote se os publicaramos equivalerían a 3.000 ou 4.000 quixotes, e aquí pasa algo parecido. E o que vostede di se o tiveramos que comentar daría para moito máis tempo do que utilizou vostede e, desde logo, moito máis do que nos conceden a nós, que sempre é moito menos.

Vou seguindo a ver se podo seguir un pouco a liña que seguiu vostede, empezando polos deportes. A nosa liña de traballo do noso grupo —como sabe— é, en primeiro lugar, analizar as cuestións desde o punto de vista da discriminación da provincia de Ourense.

Entón, vou empezar polo tema concreto dos deportes, se vostede repasa a inversión en deportes —en cuestións relacionadas co deporte— para este ano 2025, sacado da páxina dos presupostos: obras en materia de deportes, Ourense, o 10 %; Lugo, o 40 %; Pontevedra, o 20 %; A Coruña, o 30 % —Ourense, sempre é o número menor—. E noutro apartado similar: o 10 %, Ourense; o 40 %, Lugo o 20 %, Pontevedra; e o 30 %, A Coruña. E noutro apartado tamén similar —sempre en obras relacionadas co deporte—: 10 %, 40 %, 20 % e 30 %, respectivamente Ourense, Lugo, Pontevedra e A Coruña, etcétera. Quere dicir que teñan en conta a provincia de Ourense ao longo da execución destes orzamentos e polo futuro.

Falou dalgunhas cuestións concretas, por exemplo falou concretamente do pavillón dos Remedios ao principio. Téñolle que dicir que —como seguramente xa vostede sabe— o arranxo do pavillón dos Remedios quedou esteticamente ben —esteticamente—, pero inservible a nivel usuario, tal e como lle están facendo chegar seguramente moitos clubs e moitos usuarios, que son os que coñecen de primeira man as deficiencias concretas que lles farán chegar.

No campo de fútbol do Couto só quedou ben o céspede; aí existen numerosos problemas de accesibilidade do campo, accesibilidade incluso para as persoas —digamos— de mobilidade reducida: o campo, as gradas, os baños. E arranxar esas deficiencias ben sexa con cargo aos orzamentos en materia deportiva ou con cargo aos orzamentos de tipo de accesibilidade ou social, os que encaixen. E hai un problema moi curioso no campo do Couto que é o programa de megafonía, non se entende, parece ser —segundo din os múltiples usuarios e deportistas— non se entende a megafonía e ademais o servizo de megafonía non ten acceso visual directo ao campo. E coma iso outras moitas deficiencias dese campo de fútbol tan emblemático da cidade.

Necesitamos un polideportivo de ximnasia, necesitamos un rocódromo e outras moitas inversións que se lles farán chegar desde o Consello Municipal de Deportes do Concello, e ademais desde os clubs e de moitos usuarios.

E desde o punto de vista da xustiza, ímoslle recordar o problema dos avogados da quenda de oficio. Haberá que dotar de presupostos que permitan pagar salarios dignos e cotizar por ese servizo público; aboar os traballos efectivamente realizados en tempo e forma que actualmente non se están pagando, como pode ser o caso do arquivo dunha instrución dun asunto penal no que se realizou un traballo que ademais aforra tempo e recursos á Administración; buscar unha solución para pagar aos letrados que prestan un servizo público por encargo da Xunta e pola configuración actual do servizo acaban por non cobrar, por exemplo, un usuario insolvente que voluntariamente renuncia á xustiza gratuíta despois de que se teña preparado o servizo.

Reforzos dos funcionarios de tramitación, xestión, auxilio e a dotación económica que aforre o tempos de tramitación nos xulgados, e axudaría a rebaixar os tempos que o cidadán ten que esperar. Particularmente, por exemplo —á parte dos

xulgados de violencia sexual—, nos casos concretos de xulgados de familia que tratan temas sensibles como, por exemplo, a custodia dun fillo, que os retrasos en meses sen resolver esa clase de problemas, á parte da cuestión —digamos— problemática que supón para as familias, os traumas e os problemas ao longo prazo que poden causar nas familias e nos propios nenos.

A Delegación Provincial da Xunta —da que tamén falou—, que din que van empezar en breve, pois a ver se é verdade. Porque —como xa comentei na comisión anterior co conselleiro de Facenda— alí de momento non se ve movemento de ningún tipo. E recordarlle tamén, con relación a iso, que vostede —que ten liña directa co presidente da Xunta— recordarlle que está pendente unha reunión co alcalde de Ourense por moitos motivos; pero un deles, que é esa zona onde se vai facer esa delegación da Xunta, o concello dispón tamén de determinadas parcelas que mediante conversacións axeitadas coa Xunta de Galicia podería chegarse a acordos para facer infraestruturas interesantes ou ben en materia universitaria ou deportiva, etcétera. Recórdolle ao señor presidente que debe falar co alcalde de Ourense.

Gustoume escoitar que se van preocupar pola financiación dos concellos. A ver se é verdade, é un tema recorrente que falamos aquí, que os concellos están mal financiados, que precisan de maior financiamento e máis áxil, que son os que paran os golpes da cidadanía. O outro día falabamos, por exemplo, de que os enfermeiros e os médicos aguantan os golpes; e aí moitas veces por desgraza —de xeito literal— das consecuencias do mal servizo sanitario aguantan os enfermeiros e os médicos e as médicos. E no caso concreto dos consellos, aguantan —que tamén se ten falado moito diso— e seguirase falando seguramente, ou sexa, oxalá non haxa que falar para que se solucione o problema, pero seguirase falando de que os concellos soportan os impactos da cidadanía por causa de malos servizos que en realidade a veces proceden doutras administracións. E esa é unha cuestión perfectamente clara, delimitar as competencias —como dixo—, que os concellos non teñan porque seguir asumindo competencias impropias.

Falou vostede de axudas aos consellos tamén. E recordoume como cando nunha parella o home di: eu axúdolle á muller a fregar os pratos; non non, non é que teñas que axudarlle á muller a fregar os pratos, é que ti tamén tes que fregar os pratos, as tarefas domésticas deben ser compartidas. Bueno, pois cando falan de axudar os concellos parece que o din como dun xeito paternalista ou condescendente; no non, a ver, a Xunta e o Estado teñen a obrigación de financiar os concellos de xeito digno, de que non teñan que andar petando na porta da Xunta de Galicia para recibir axudas. Axudas que esta despois lles concederá de xeito máis ou menos discrecional, pero sempre baixo unha perspectiva de superioridade e paternalista. Non, que non haxa que axudar aos concellos, que non teñan que pedir axudas das que vostedes despois poidan presumir; non, non, financien axeitadamente aos concellos.

Bueno, falou tamén dos problemas que hai como consecuencia cunha mala relación co Estado central e co seu Goberno. Bueno, a min paréceme moi ben que

vostedes sigan tirándolle das orellas ao Goberno central e reclamando o que sexa xusto para a nosa a autonomía. Non nos imos meter aí porque aí seguramente vai haber moito que falar; pero, bueno, está ben que vostedes lle pidan ao Estado central que aguanten a vela do seu pao, pero a Xunta tamén.

Falou de transporte. Mire, voulle recordar que presten atención aos concellos cando soliciten habilitar o transporte metropolitano; no caso concreto de Ourense, é unha cuestión que precisamos. Hai un acordo explícito entre o Concello de Ourense e os concellos limítrofes para ampliar o servizo municipal de transportes, e chegando así á conclusión do transporte metropolitano, pero fai falta a colaboración da Xunta de Galicia. As empresas concesionarias non soen ter ningún problema en ampliar o servizo cobrando, e esa cuestión pois sería xa despois a repartir entre o propio Concello ou os concellos limítrofes e a Xunta, etcétera; e xa sei que iso supón minguas dos beneficios das empresas concesionarias do transporte autonómico pero, bueno, iso habería que falalo. E solucionen o tema do transporte metropolitano. Agora refírome concretamente o caso de Ourense, pero nos outros casos que seguramente tamén os hai.

E falou das conexións con Portugal. Efectivamente, a nós parécenos prioritaria tamén esa conexión de Galicia con Lisboa, preocupación que comparten, por certo, os dirixentes do país veciño. Pero tamén non se esquezan desa autovía cara a Portugal desde Celanova, que é tan necesaria e que iso que falaron vostedes da promoción da eurorrexión Galicia con Portugal, sería —tal e como tamén recoñecen do outro lado da fronteira— un importante impulso para o desenvolvemento desa zona. Que ademais vostede falou dos quilómetros da fronteira entre Galicia e Portugal, a maior parte lévaa precisamente a provincia de Ourense. Ademais nesa zona fronteriza existen particularidades moi interesantes que seguramente vostede coñece, e con esa vía de comunicación rematada e en funcionamento serían tamén moi interesantes para o desenvolvemento económico da comarca.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Ten que ir concluíndo, señor Ojea.

O **señor Ojea Bouzo**: Si, terminando.

Unha das cuestións que están reclamando ao Estado pois é esas competencias da policía autonómica. Pero, segundo lle entendín, pois parece que o Estado central quere recuperar competencias cara á Policía Nacional e cara á Garda Civil. E, efectivamente, nós en Ourense estamos tamén contentos de como está traballando a Policía Autonómica na escasa marxe de competencias que estimamos que ten, que debería ter máis.

E, bueno, sinxelamente dicir que seguiremos atentos a todas as restantes intervención dos conselleiros e, chegado o momento, da propia execución dos orzamentos.

Nada máis. Grazas.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Moitas grazas, señor Ojea.

Pasamos agora á quenda do Grupo Parlamentario Socialista, para o que ten a palabra a señora Castro por un tempo tamén de 10 minutos.

A **señora Castro Rey**: Grazas, presidenta.

Bo día, señor conselleiro. E bo día tamén a todo o equipo que forma a consellería.

Presenta vostede hoxe uns orzamentos que son, se cabe, máis importantes porque marcan o inicio dunha nova lexislatura e teñen máis importancia porque ata o de agora veu vostede presentar uns orzamentos que poderían similar uns orzamentos de continuidade do seu antecesor. E neste momento si que se reflicte realmente o seu posicionamento, mellor dito, o seu programa de goberno fronte a cuestións tan importantes e tan claves para o funcionamento do noso país como pode ser a xustiza, a mobilidade, o reparto de competencias, a seguridade, o deporte ou as relacións co exterior.

E nós, os socialistas, cremos que estes orzamentos son moi mellorables, e digo moi mellorables xa non só dende un punto de vista cuantitativo —que o diñeiro ao final é o que é—, senón tamén dende o punto de vista cualitativo. E sobre todo desde este punto de vista, porque entendemos que hai problemas nas diferentes áreas da súa consellería, problemas que teñen posibles solucións e que sería axeitado e sería factible e viable poder solucionalos. E creo que non vou ter tempo para determe en todos os aspectos que vostede nomeou, pero si que vou intentar facer unhas pinceladas dalgúns que consideramos máis relevantes.

En relación coa xustiza. Comezando pola xustiza, entendemos que, en relación ás infraestruturas xudiciais, temos un plan de infraestruturas xudiciais que é un Plan 2010-2015. Estamos nos orzamentos do ano 2025, ¿ata cando vostedes pretenden seguir estirando o chicle deste plan? Creo que é necesario facer un balance deste plan, facer un balance de cumprimento dos obxectivos deste plan e o que aínda queda pendente, porque si que é verdade que van falar vostedes. Fixéronse grandes obras xudiciais, como o Xulgado da Parda, a Cidade da Xustiza de Vigo ou a rehabilitación de Tabacos na Coruña; pero quedan moitas obras, moitas obras noutros partidos xudiciais que estaban xa pendentes nese plan —porque era unha necesidade existente— en durante esta década novas necesidades que xurdiron durante todo este tempo. Fala vostede do avance do xulgado, da primeira vez que se consigna con nome e apelido ao Xulgado de Vilagarcía, xa sen tempo non foi porque xa estaba previsto neste plan do ano 2010; e o xulgado da Estrada que rematará no primeiro semestre deste ano —esperamos, porque parece semella obra do Escorial—, leva máis tempo creo que no orzamento xa que vostede de conselleiro, este xulgado tardou moitísimo. E o mesmo

que pasa no edificio da sede do Imelga de Santiago, que tamén leva anos e anos consignáronse no orzamento e non vemos que vaia avanzar.

En relación coa xustiza, tamén quería falarlle a vostede do incremento de persoal e sobre todo da necesidade dese incremento nos xulgados mixtos. Porque en moitas ocasións hai só un funcionario, un funcionario de auxilio xudicial, e como se encarga tamén do Rexistro Civil é moi imposible levar a cabo esta función; cando está en vista tampouco pode estar fóra e entón complícase moito. Polo tanto, deberiamos incrementar o persoal da xustiza.

En relación co Imelga, que lle falaba do edificio de Santiago que esperemos que se inicie neste ano 2025. ¿Vostedes tomaron algunha medida, unhas medidas que nós considerabamos que non eran axeitadas porque entendíamos que era un problema estrutural e que isto era un parche. Mellorou os datos, pero segue existindo moita pendencia na tramitación e segue a supoñer un tapón para os procedementos xudiciais, sobre todo os procedementos de familias, procedementos moi sensibles e que necesitan unha rápida tramitación; cremos, polo tanto, e seguimos insistindo na necesidade de reforzo de persoal.

Pero no tema do Imelga imos introducir un novo elemento que é a necesidade de fiscalización do traballo que se leva a cabo no mesmo. E dicímoslle iso porque recentemente están a saír á rúa moitas mulleres, moitas que se achegan tamén a asociacións feministas e quéixanse da falla de perspectiva de xénero en moitos ditames dos equipos psicosociais que traballan dentro do Imelga. Eu sei que non se pode fiscalizar in situ isto, pero si que se pode fiscalizar con carácter xeral se isto corresponde a supostos concretos ou se é unha forma xeneralizada de traballar. E para iso si que teñen que exixir, polo tanto, unha formación específica a todo o persoal que traballa no Imelga porque estamos a falar de menores e estamos a falar de datos moi sensibles.

En relación coa xustiza, non podemos pasar sen falar da quenda de garda 24 horas. Nós tiñamos a esperanza de que estes orzamentos ían incluír esa necesidade. Somos a única comunidade autónoma do Estado ten partidos xudiciais con xulgados de instrución, con máis de oito xulgados de instrución e non temos ese sistema de quenda de garda. Existen graves problemas na actualidade para xestionar as gardas tanto no partido xudicial de Vigo como no da Coruña, existen funcionarios que están a saír ás 11 e ás 12 da noite por estes motivos, vistas pendentes que se teñen que pospoñer. E hai pouco a unha letrada na quenda de garda debido á cantidade de asuntos que tiña deulle un ataque de ansiedade na Coruña, e tivo que vir a ambulancia buscala pola pendencia, pola cantidade de asuntos que tiña. E isto solucionaríase mudando o sistema, e dicímolo nós, díxoo o presidente do Tribunal Superior de Xustiza, o señor Díaz Castroverde, o outro día cando inaugurou a apertura do ano xudicial, tamén insistiu nesa necesidade. O Estado ten consignada a partida necesaria para asumir a súa parte e a pelota está no balón da Xunta. Sabemos que existía un enrocamento persoal do seu antecesor con este motivo, pero por iso entendemos que é necesario pasar páxina e mudar este sistema e optar por este sistema de rotación porque vai axilizar notablemente a xestión destes

xulgados de instrución. E ademais é facilmente comprobable porque así se demostra que os datos que aconteceron noutras comunidades autónomas que si que puxeron este sistema.

A quenda de oficio. Falaba vostede na súa intervención de que xa tiñan un acordo sobre o novo baremo que ían asinar falado co Consello da avogacía, eu espero que teñan en conta tamén a todas esas asociacións de letrados da quenda de oficio. Nestas reivindicacións sabemos que incrementaron vostedes a partida nun 8,6 %, cremos que é insuficiente para asumir todas esas demandas e incluír todos eses conceptos que queren no novo baremo; e sobre todo no caso da procuradoría, porque se incrementou moito menos a partida. E esperemos que se faga ese novo baremo de forma consensuada porque hai que ter en conta todos eses letrados que están a levar a cabo un servizo público e que son necesarios para o cumprimento dese acceso a un dereito á xustiza gratuíta e que prevé a Constitución española.

E relación ao deporte. En relación á área deportiva, gustaríame preguntarlle por que nós a verdade é que mira que fomos para adiante e para atrás, buscamos e rebuscamos no orzamento e non atopamos o bono deporte. ¿Onde está o bono deporte? Ese bono tan importante para o fomento da actividade deportiva de forma saudable, eses 16 millóns de euros que se esfumaron nun ano. Mira que nós falabamos de medida electoralista e negábano vostedes, e diciamos: iso vai porque hai eleccións; non, non, non, non, iso é para fomentar a actividade deportiva entre os nenos e nenas galegos e galegas. E ao final nin o bono deporte, nin o bono actívate, ese bono de 100 euros para as persoas maiores de 65; pasaron as eleccións autonómicas e desapareceron.

Nós pretendiamos nesta comparecencia falar da necesidade de mellorar algúns aspectos do bono deporte, porque o primeiro ano que se impón un tipo de axuda pois sempre pode existir algún tipo de problemas e sempre pode ser mellorable, pero ao final non atopamos por ningún lado esa consignación. Polo tanto, gustaríame preguntar se van manter este bono, se van habilitalo a través doutras partidas e que vai pasar tanto co bono deporte como co bono actívate para maiores de 65. Porque ademais sabemos que as últimas enquisas sobre condicións de vidas falan do alto índice de sedentarismo que existe en Galicia e da necesidade de impulsar e a axuda que supuña para moitos nenos e nenas o acceso a material deportivo que en moitas ocasións ten un elevado custo é difícil de asumir e que é sobre todo ao inicio unha das eivas que nós entendiamos, era o momento no que se estaba a impoñer o bono deporte, porque é ao inicio de curso cando se fai todo o seu desembolso económico; pero, ben, xa nos aclarará vostede que vai pasar con esta axuda.

E tamén o Plan de Galicia saudable, que compartimos o espírito deste plan pero cremos que foi un fracaso porque nos gustaría tamén que nos aclarara cantos colexios contan con este plan.

E despois, por outra banda, falabamos dunha redución notable deste orzamento en relación á partida destinada a deportes, e vinculada a esa rebaixa deses 16

millóns do bono deporte; polo tanto, excluíuse pero non se melloraron outros aspectos para compensar esta perda destas axudas. E cremos que tampouco existe ningún tipo de planificación global —e tamén notamos esta carencia no orzamento— para que permita poñer en plena igualdade o deporte feminino, é necesario unha discriminación positiva e un impulso ao deporte feminino. E, por tanto, cremos que dende a Consellería de Deporte deberían impulsarse políticas de igualdade, políticas para fomentar o deporte feminino, para erradicar actitudes machistas e para situar o mesmo en pro de igualdade.

Falaba vostede do Centro de Tecnificación Deportiva de Pontevedra, que se ía converter nun centro de alto rendemento. Ben, eu quería preguntarlle se isto non vai imposibilitar o acceso ao centro doutros clubs porque hai moitos clubs da cidade que se benefician desas instalacións. E neste caso, no caso de ser incompatible con isto, sería necesario que se sentara vostede co alcalde de Pontevedra co fin de conveniar a posibilidade de creación de novos espazos que fan falta, moita falta na nosa cidade.

En relación ao financiamento local, cremos que existe un grave problema no noso territorio, principalmente vén derivado da asfixia na que se atopan os concellos, e o principal motivo para nós é a falla de regulación actualizada. Temos unha Lei da Administración local do ano 97, se eu penso onde estaba no ano 97 aínda estaba na facultade —e xa choveu—, e a verdade é que durante todo este ano... —si estaba na facultade no ano 97— (Risos.) ...e durante todo este tempo supuxeron moitos avances tecnolóxicos, modificacións legais, cambio de prioridades na xestión dos concellos...,

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Ten que ir concluíndo, señora Castro.

A **señora Castro Rey**: ...e temos unha lei que non está adaptada.

Vostedes falan do Fondo de Cooperación Local, e volven facer trampas porque ese Fondo de Cooperación Local base, o de 112,9 millóns de euros segue a ser a mesma cantidade que no ano 2009, non actualizaron. Sacaron agora un novo fondo base adicional que pensan que mudando o nome e poñéndolle ese apelido pode confundirse co anterior, pero volve ser unha forma de reparto de diñeiro entre eses concellos de 15.000 habitantes; que tamén nos gustaría saber porque se optou por esa cantidade de habitantes, que non aparece en ningún texto legal. Pero é un diñeiro, en definitiva, que se reparte segundo convenios, como son os outros 50 millóns restantes que reparten vostedes tamén de forma discrecional, mediante subvencións e segundo preferencias, como o levan facendo ata agora.

E en relación a esa forma de unilateralidade —e xa remato con isto— que están vostedes a falar co tema da Administración local, un exemplo claro foi ese congreso do que falaba vostede onte de reforma do mapa municipal de Galicia. Un congreso que pretendía reformar o mapa municipal á marxe do 61 % da poboación, que somos as mulleres, e tamén á marxe dos concellos socialistas de Galicia, porque non foi invitado ningún dos alcaldes.

E despois, falaba vostede tamén onte dese borrador da reforma da Lei de Administración local, e gustaríanos preguntarlle se existe realmente ese borrador ou é a futuro porque...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Conclúa, por favor, señora Castro.

A **señora Castro Rey**: Si.

Bueno, máis adiante falaremos de cooperación, que por fin niso temos unha boa noticia, e doutros aspectos que me quedaron pendentes.

Nada máis e moitas grazas.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Grazas, señora Castro.

Pasamos agora á quenda do Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego. Señor Tabarés.

O **señor Tabarés Pérez-Piñeiro**: Moitas grazas, señora presidenta.

Darlle a benvida ao conselleiro e a toda a súa equipa.

Bueno, nunha consellería non pola súa magnitude e respecto dos orzamentos da Xunta, que son cando menos un 4,2, creo que por área inferior ao exercicio anterior. Pero si unha consellería que —co debido respecto— non ten sentido, non ten sentido mesturar xustiza con deporte, ou con cooperación, ou tamén relacións parlamentarias con salvamento e emerxencias —aínda que, visto o de onte, igual iso si que ten sentido—. Pero todo o demais, toda esta macroconsellería, e penso que o señor conselleiro estará de acordo comigo porque non hai moito —bueno, xa choveu, pero non hai moito— o señor conselleiro —hoxe conselleiro— pedía unha consellería específica para a xustiza. Eu non sei se o que dicía o conselleiro daquela é xusto e necesario pero, en todo caso, esta macroconsellería leva a que vostede na súa exposición, ou nós na nosa, non lle poidamos dedicar a cada un dos aspectos, a cada unha das áreas o tempo que merece. E que probablemente na xestión tamén se estean apreciando eivas, porque non se pode estar a todo e cando todo é tan disperso e tan dispar.

En todo caso, os orzamentos son unha planificación, unha declaración de intencións máis ou menos sincera e máis ou menos rigorosa; sobre o rigor xa se ten manifestado o Consello de Contas, por tanto, a iso me remito. Ou incluso na comparecencia de hoxe nas memorias, que volven dar unhas cifras de infraestruturas e de obras que para o 2025 son exactamente as mesmas que para o 2024; do que ou ben porque é un corta e pega, ou ben porque no exercicio pasado non fixeron máis deses 2,8, 18,9 ou 6,9 de obras que xa estaban previsto, é dicir, tampouco parece que exista moito rigor.

Pero, e empezando un pouco por Ourense —porque ao fin desa circunscrición veño—, hai algo moi característico nos orzamentos, que son os 2 millóns de euros para o edificio administrativo. Hai moitos anos —este xa é un proxecto do século pasado, ese edificio administrativo, do século pasado— que se vén orzando eses 2 millóns de euros. Nos primeiros orzamentos nos que figuraba esa partida —non promesas, senón que figuraba a partida— era para o ambulatorio, convertelo no centro administrativo; non fixeron absolutamente nada, nada, nada, nin unha comunicación co titular desa dependencia para ver se era posible. Despois subitamente decidiron comprarlle a un señor —probablemente haberá quen diga afín ao Partido Popular— e 2 millóns era o sobrecusto que pagaron; iso si, que dos 5 millóns que estaba valorado aos 7 que pagaron, aí está o sobrecusto. Pero ten razón o señor do Grupo Mixto: teñen que falar co alcalde porque esa adquisición que fixeron sen ter proxecto nin concurso de ideas resulta que agora, que teñen proxecto, o que compraron non lles chega. Por iso, estes 2 millóns de euros é un desiderátum que probablemente non executen porque non sabe nin canto teñen que pagar á xunta de compensación, nin saben os terreos que fan falta, nin saben as servidumes e as afectacións que poidan ter. Por tanto, falamos dos orzamentos, dunha planificación —perdoen a vehemencia— dunha simplemente planificación que xa veremos se conseguen executar. En todo caso, agardemos que si.

Destes orzamentos, chama a atención, o primeiro, unha falla de vontade de incrementar o autogoberno. Creo que non falan nos orzamentos, nas memorias, de ningunha competencia agás o que se refire a ordenación e xestión do literal: non falan do tránsito, da seguridade, no falan da inspección de traballo, non falan da homologación de títulos, etcétera. E isto non é unha pretensión exclusivamente nacionalista —que podía ser obviamente—, pero entendemos que redundaría no benestar da cidadanía e incluso —que o ten recoñecido o Partido Popular, incluso na súa comparecencia hoxe— hoxe en moitas cuestións botámoslle a culpa ao Estado. Está ben dialecticamente, está ben, pero iso non resolve a papeleta das persoas ás que lles debemos resolver a papeleta. Que sexa o Estado quen teña que crear unidades xudiciais ou máis en dotación de Policía, iso non resolve a papeleta; está ben como desculpa dialéctica, pero creo que para o que nos debemos non podemos continuar máis tempo nesa idea.

Respecto ás relacións parlamentarias, ben, se a Xunta cumpre, estaría ben e tería sentido esta dirección xeral; se seguimos na mesma, eu creo que sería algo perfectamente prescindíbel.

Respecto da Administración local, nós apostamos por autonomía local e suficiencia financeira, creo que hai algún texto que para vostedes é sagrado que tamén reflicte as mesmas manifestacións, e os orzamentos non permiten garantir esa autonomía local e suficiencia financeira. Respecto do fondo base do fondo incondicional, actualicemos as cantidades do diñeiro a un valor, estanse a percibir 30 millóns de euros menos que no 2009, débeda de valor, 1.112 mais o IPC. E estamos niso, en que non se mitiga con ese incremento do 5,4, reducido a un grupo de concellos;

que, por certo, estaría ben que nos digan canto tocan eses 5,4 millóns de euros, a canto toca en cada un deses concellos e se esa é a alternativa ao reequilibrio territorial. Porque o que non pode ser é —entendemos nós— darlle 18.000-20.000 euros que pode haber de media, mentres lles estamos suprimindo o servizo, mentres o resto do diñeiro vai en concorrencia non competitiva. Cando un concello pola súa estrutura, un concello pequeno, un concello rural con mala conexión a Internet non competirá nas mesmas condicións aos seus proxectos, non pesarán máis e non poderán acceder a esas cantidades.

Despois, respecto do que se fala do taxazo de Sogama, que se di que a Xunta vai axudar aos concellos. Non é certo, a Xunta o que fai é un fondo ambiental de 12,1 millóns, suprimilo é derivalo a, efectivamente, a residuos sólidos; por tanto, os concellos están contribuíndo a ese taxazo de Sogama ben directamente ou ben por achegas que xa tiñan previstas nese fondo adicional por importe de 12,1 millóns de euros.

Respecto da xustiza. Mire, estes orzamentos lamentablemente non vai permitir suprimir e reducir o crecente atasco xudicial, non van resolver os problemas da xustiza gratuíta e non van atender ás necesidades que poidan xurdir das reformas xudiciais que si agora se nos veñen encima e das que me gustaría que fixera un pronunciamento sobre que lle parece. ¿Que lle parecen as reformas xudiciais das que fixo referencia que se nos veñen encima? Por favor, tómese cando menos 30 segundos en manifestar a súa opinión, que xa temos pedido por outras vías. O certo é que hoxe temos un 60 % máis de asuntos pendentes que no 2016, hai apenas seis anos, e a pregunta é: ¿cales son as consecuencias desta demora? Pois non só afectan aos conflitos, non só afectan aos dereitos fundamentais das persoas; senón que, por exemplo, impiden que delincuentes —delincuentes graves como, por exemplo, os de Murcia—, pois incluso peor aquí na Galiza, que teñan penas irrisorias e que mesmo non cheguen a ingresar en prisión. E falamos diso, falamos de estafadores, falamos de narcotraficantes; todo iso por ese atasco xudicial, o que vostedes non remedian.

E realmente, o señor Tronchoni, porque isto entendo que é a persoa cualificada, non se contempla nos orzamentos a creación de ningunha unidade xudicial. No se contempla nos orzamentos nin 3, nin 12, nin ningunha; teño para min, con este incremento de persoal non podería funcionar ningún xulgado máis —e dígame o contrario, se estou equivocado—, xa non digo os 12 que necesitamos ou os 15 que necesitamos, ou os 3 que xa estaban comprometidos o ano pasado. Con estes orzamentos entendo eu que ningún, pero corríxame porque vostede diso ben sabe.

Existe un conflito cos profesionais da quenda de oficio. Señor conselleiro, por favor, reciba as profesionais —as profesionais non só á Administración institucional, non só os colexios profesionais, que tamén, por suposto— pero tamén a estas compañeiras que son as que manteñen a quenda de oficio, e que despois dun ano non tivo vostede a ben nin sequera recibilas. A suba das partidas está ben, pero entre que come o IPF do 2024 e come o IPC de 2025, apenas vai servir, quedarían 400.000

euros. 400.000 euros que ten que servir para actualizar os baremos, para que se contemplen partidas que non están contempladas e servizos que se prestan e seguramente que vostede quere que se sigan prestando e non están retribuídos, ou incluso para manter a infraestrutura da quenda de oficio. A infraestrutura da queda de oficio mantéñena os colexios con ese 8 % respecto das facturacións pasadas, aproximadamente sae a 43 euros por expediente, a Xunta achega o 21 %; e o resto, ¿quen o paga? ¿Ou déixase de prestar ese servizo obrigatorio por normas europeas?

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Ten que ir rematando, señor Tabarés.

O **señor Tabarés Pérez-Piñeiro:** Bueno, era previsíbel para evitar espectáculos coma os que vivimos recentemente.

Señora presidenta, deixo o resto para a segunda intervención.

Grazas.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Que disciplinado.

Moitas grazas, señor Tabarés.

Pasamos agora á quenda do Grupo Parlamentario dos Populares de Galicia. Señora Prado, cando queira.

A **señora Prado del Río**: Moitas grazas, señora presidenta.

En primeiro lugar quero agradecerlle ao señor conselleiro e a todo o seu equipo a presenza hoxe aquí para dar conta duns orzamentos que demostran que Galicia segue funcionando. Uns orzamentos aprobados en tempo e forma por décimo sexto ano consecutivo, cando no contexto nacional o mero feito de conseguir aprobar algo no Congreso semella ser unha entelequia.

Trátase dos orzamentos autonómicos máis altos da nosa historia, con 13.954 millóns de euros, 354 máis que o ano pasado; que non van nin para chantaxes nin para saldar débedas con minorías, senón que se destinan ao benestar e á prosperidade e futuro dos galegos e das galegas. Unhas contas que levan o selo dese estilo Galicia que encarna o presidente Alfonso Rueda e que se materializa en políticas e medidas para reforzar os servizos públicos, facilitar o acceso á vivenda, apoiar ás familias e sentar as bases da Galicia futura a través da innovación. Todo elo en base a un proxecto de país que queremos seguir construíndo da man dos galegos e galegas que nos deron a súa confianza o pasado 18 de febreiro.

Por empezar pola área de Deportes —da que vostede falou, señor conselleiro—, gustaríame poñer en valor o traballo que fai a súa Consellería de Fomento e Promoción da actividade deportiva, así como de acompañamento aos nosos

deportistas —como ben dixo— dende os seus inicios no deporte base ata a profesionalización ao máis alto nivel.

Tamén quería sumarme aos parabéns aos 46 deportistas galegos que participaron nos últimos xogos olímpicos e paralímpicos e dos que 20 volveron a casa cunha medalla ou diploma debaixo do brazo. Todos eles —e, sobre todo, todas elas— son referentes a seguir para a mocidade galega que quere apostar pola práctica deportiva e para o que toda axuda é pouca. Pero aínda así, aí está a Xunta de Galicia para axudar os deportistas máis novos, e especialmente ás súas familias, con medidas como o bono deporte. Eu estou moi sorprendida, eu pensei que o Partido Socialista ía pedir desculpas por mofarse o ano pasado do bono deporte —que lle chamou o bono chandal—, eu pensei que ía desculparse; pero non, agora parece que o bota de menos e que aínda ten algunhas melloras con aspectos. E queren que sexa, non sei, supoño que será mellorar para que non sexa para o chándal; non sei, señora Castro, cales son eses aspectos que vostede quere mellorar.

O que si está claro, señorías, é que non sería tan mala esa medida cando o seu primeiro ano chegou a 115.000 beneficiarios, o que significa que as familias deses 115.000 rapaces e rapazas puideron contar cunha axuda de 120 euros para comprar material deportivo. E niso consisten as medidas que funcionan máis alá do efectismo; xa podería seguir o exemplo o Goberno do número un que nunca fai nada pola mocidade ou pouco fai, e o que fai, faino mal. Mire, logo do fracaso maiúsculo do bono cultural, agora chega o bono alugueiro para a mocidade, unha axuda que á só chegaría a acceder o 10 % dos pisos de alugueiro en Galicia. Eu creo, señora Castro, que darnos lecciónns en materia de bonos e todo o que está facendo o Goberno do número un pois resulta un pouco grotesco.

Miren, en materia de xustiza, en primeiro lugar, lamentar a nova que nos acaba de trasladar, señor conselleiro, de que non vai haber novas unidades xudiciais; bueno, parece que agora non son unha prioridade, senón que é unha desculpa dialéctica. Bueno, vale, a verdade é que eu estou francamente sorprendida con este novo discurso do Bloque Nacionalista Galego, porque desde hai tempo levamos en Galicia pedindo máis unidades xudiciais e creación de xulgados específicos de violencia contra a muller nas cidades. Hoxe diso non din absolutamente nada, e ¿por que?, porque se trata dunha cuestión que estaba contemplada neste marabilloso Pacto de investidura asinado polo Partido Socialista e o Bloque Nacionalista Galego. Eu non sei se aínda o teñen aí a man para darllo á Presidencia, como onte aquí presumiron; eu téñoo aquí se llo queren entregar á Presidencia —non sei se quere dispoñer del a presidenta—; porque, claro, aquí dicía da creación de 5 novos xulgados extraordinarios de violencia de xénero e, sorprendentemente, isto asinárono no mes de novembro e a primeira noticia que sabemos da creación de unidades xudiciais do ano 23 para o 24 foi que ningún xulgado de violencia de xénero para Galicia. ¡Que sorpresa, señorías! Agora desculpa dialéctica. Pero este foi só o primeiro dos incumprimentos deste marabilloso pacto do que vostedes sacan peito cando lles interesa, claro; cando non, agóchano ou baixan a cabeza como o

avestruz. Pero ¿que hai da rebaixa das peaxes da AP-9? Chegou xaneiro do 2024, non só non as baixaron, é que aínda por riba incrementaron as peaxes da AP-9.

Ben, como deixou claro o conselleiro na súa intervención, o Goberno galego si cumpre a parte que lle corresponde do Pacto de Estado contra a violencia de xénero poñendo os traballadores sociais á disposición das vítimas nas oficinas de atención, facilitando formación aos operadores xurídicos e ofrecendo facilidades na atención xurídica ás vítimas que o precisan. ¿E que fai o Goberno de España liderado polo número un? Nada. Mire, o único balance que quedará destes seis anos do Goberno de España máis feminista da historia foi o incumprimento reiterado do pacto e a aprobación da lei máis lesiva para os dereitos das mulleres en máis de 40 anos de democracia, a famosa Lei do solo si es si, da que aínda esta mesma semana vostede, señora Castro, a definiu como un gran paso que puxo no centro as vítimas. ¿Sabe que puxo realmente no centro a famosa lei aprobada por vostedes e co apoio incondicional do Bloque Nacionalista Galego, que aínda hoxe non rectificou no apoio a esa lei? Pois foi os 1.233 agresores sexuais que se viron beneficiados cunha rebaixa de pena coa aplicación desta lei, e máis de 200 saíron á rúa antes de tempo. Parece que agora lles preocupa moito que en Murcia pois non foran ao cárcere uns agresores tal. Ben, pois eu pregunto se non lles parece, se non lles dá vergonza que haxa agresores sexuais en Galicia que saíron á rúa antes de tempo por unha lei que vostedes apoiaron e que a día de hoxe aínda non son quen de dicir que esa lei non é boa. Porque foron o Bloque Nacionalista Galego quenes non foron capaces de votar unha reforma proposta polo Partido Popular e apoiada polo Partido Socialista, pero foi á proposta do Partido Popular —recoñézao, señora Castro, non pasa nada—. Oia, mire, en materia de igualdade eu creo que ten que haber máis cousas que nos unan que que nos separen; agora, nisto, señorías, con nós non van a contar para seguir apoiando unha lei que puxo máis de 1.200 agresores sexuais na rúa antes de tempo coas rebaixas de penas, e máis de 200 fóra do cárcere, incluídos os da manada; algún membro da manada saíu antes de tempo con esta lei que vostedes levarán sempre na súa conciencia.

E por iso, señorías, vostedes están condenados á irrelevancia política, porque entre este pacto da nada, —que aquí saen moitos acordos que dixeron que os ían cumprir no 2024 e seguen aí; non sei, queda un mes e medio, igual hai unha carreira agora de fondo e sorpréndenos neste sprint final do ano.

Pero, mire, agora Podemos saca da chisteira a necesidade de que a reparación do dano non sexa un atenuante en casos de delitos sexuais para tapar a súa conciencia, e van xa modificar a Lei de solo si é si. Eu pregúntome: ¿e por que non o meteron na lei porque isto xa era unha cuestión que estaba no Pacto do Estado? E aquí hai persoas nesta sala que formaron parte do grupo de traballo do Pacto galego contra a violencia de xénero e isto estaba incluído. A min sorpréndeme que haxa persoas que sigan defendendo esa lei e que agora queiran tapar todo isto, pois iso, nunha demanda que xa estaba no Pacto de Estado que se aprobou no 2018 e que o Goberno do número un, primeiro con Podemos e agora con Sumar, leva anos incumprindo. O seu feminismo de folla de lata, só serve para poñerse detrás da pancarta. E vémolo todos os días con

noticias. Mire, en Vigo, en Vigo levan anos sen pedir a subvención para contratar a vítimas de violencia de xénero. Eu pregúntome, señora Castro, se a vostede que é a representante da provincia de Pontevedra isto non lle preocupa.

E falan aquí da Xustiza. Mire, os primeiros que teñen que dar exemplo na Xustiza son os altos representantes da Xustiza. E o que non pode ser é que vivamos nun país onde o fiscal xeral do Estado está imputado. Claro, está imputado. Mire, o número un foi honesto e admitiu abertamente que a Fiscalía depende do Goberno, e para facer gala da súa honestidade colocou a unha exministra, a señora Dolores Delgado, á fronte da Fiscalía. ¿Sabe quen era? Esa que dicía que información vaxinal, éxito garantido, e que miraba cara a outro lado cando había compañeiros seus que retozaban con menores. Esa é a historia da Xustiza dos últimos anos de España, ¿e vostedes aquí veñen darnos lecciónns en materia de xustiza, señoría? Pois sinto dicirlles que non imos admitir ningunha.

En materia de Administración local, a min gustaríame agradecerlle, señor conselleiro, un ano máis que a Xunta siga comprometida en apoiar os 313 concellos na súa demanda de financiamento municipal xusto. É curioso ver como din o PSOE e o BNG, que sempre piden máis fondos para os concellos e ante este incremento de fondos non o vexan; pero despois —como dixen onte no Pleno— onde gobernan pois o BNG en Santiago de Compostela teña executado o 18 % do orzamento. A min caeríame a cara de vergonza cunha execución do 18 % vir aquí falar algo de que necesitan máis cartos para a financiación local. ¿Para que? ¿Para que os necesitan? ¿Para non executalos? Pois miren, se non teñen capacidade para executar o que teñen, ¿para que queren máis? Para facer de ariete contra a Xunta de Galicia e que a Xunta lles dea máis, ¿para que?

O presidente da Fegamp. Onte díxenlles que deixou escapar 2 millóns de euros de fondos europeos da EDUSI, e agora é o primeiro que se pon diante das reivindicacións para pedir máis financiamento local. E eu antes, señora Castro, cando eu preguntaba, pareceume entender que vostede dicía da Lei de bases de réxime local do ano 97 ou 92; eu tiña na miña (non se entende) que era do 85 e estáballe apuntando o meu compañeiro... (A señora Castro Rey pronuncia palabras que non se perciben.) Pois eu estaba...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Non dialoguen, por favor.

A **señora Prado del Río**: Por iso digo que eu nese momento non estaba cuestionando se vostede estaba na universidade ou non, estaba preguntando a que lei facía vostede referencia. Porque mire, efectivamente, a Lei de bases de réxime local precisa unha modificación...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Ten que concluír, señora Prado.

A **señora Prado del Río**: ...—si, remato xa— e no ano 2017, cando a Fegamp a presidía un socialista que utilizaba a Fegamp como unha institución ao

servizo dos concellos e non ao servizo do Partido Socialista, firmou un acordo para; primeiro, establecer no Goberno de España as liñas marco da financiación autonómica, e, a partir de aí, a financiación local e a modificación da lei. Pero, ¿que pasa?, que agora o número un está entregado ao cupo catalán. E, mire, non o digo eu, é que os prexuízos do cupo catalán hoxe mesmo sae o señor Touriño. Iso é do que vostedes presumen tanto, a min gustaríame que vostede dixera hoxe...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Ten que concluír, señora Prado, por favor.

A **señora Prado del Río**: ...¿que lle parece que o ex presidente Touriño crea que o cupo catalán sexa un gran erro político e un problema económico? Logo de dicilo, o señor Leiceaga —tamén socialista de pro e antes...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Señora Prado, xa superou con moito o seu tempo. Conclúa, por favor.

A **señora Prado del Río**: Si.

Agradezo a súa flexibilidade, señora presidenta, Sigo no segundo turno.

Grazas.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Moitas grazas, señora Prado.

Xa lle digo que esta Presidencia non ten ningún problema en ler documentos desde aquí, que xa temos dixitalizados. Se vostede quere pedilo...

A **señora Prado del Río**: Non, non,

A **presidenta (Presas Bergantiños):** ...está no seu dereito como deputada.

A **señora Prado del Río**: Coñézoo perfectamente.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Continuamos agora xa coa réplica, en primeiro lugar do conselleiro, o señor Calvo. Cando queira por un tempo de 10 minutos.

O **señor conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes (Calvo Pouso):** Moitas grazas, presidenta.

Bueno, tentarei ir contestando algunha das cousas que me parecen máis interesantes que fixeron todos os voceiros.

Empezando por Democracia Ourensana. Falaba vostede de discriminación coa provincia Ourense en materia de deportes, e iso non é certo. Nos últimos anos

levamos invertido na pista cuberta de atletismo 4,5 millóns de euros, é unha pista referente en toda España, veñen os equipos e as federacións nacionais entrenar a Ourense. No estadio do Couto foron 2,9 millóns de euros; en Monterrey —xa sei que non é territorio municipal, pero está ao lado, hai moita xente de Ourense que considera que as piscinas de Monterrey tamén son de Ourense—, 9 millóns de euros, e nos Remedios, 2,2; polo tanto, 18,6 millóns de euros. Creo que despois destes datos seguramente outras cidades se queixarán; pero, dende logo, creo que non pode ser Ourense. Pero se atendemos á Administración local, o 28 % das axudas que dá a Dirección Xeral da Administración Local, o 28 % —máis do 25 %— son para a provincia de Ourense, para concellos de Ourense, polo tanto, non vexo esa discriminación.

No tema da xustiza, eu creo que se equivocou vostede cando dicía na parte da cotización dos avogados de turno de oficio non é este o foro onde se pode plantexar porque non é competencia nosa. E no caso que dicía vostede de que si o cliente renunciaba que non cobraban, iso non é verdade, cobran igual; os avogados cobran igual porque hai un convenio que cobre esas situacións cos colexios de avogados.

No edificio administrativo —e tamén o falaba o voceiro do BNG—, eu creo que no caso do voceiro do BNG a inexperiencia de xestión lévao a dicir cousas como as que dixo. Dixo que primeiro compramos o terreo e sen nin sequera ter un concurso de ideas, pois a ver como o facían ao concurso ideas sen saber exactamente onde se ía facer porque iso é máis complicado. Efectivamente, compramos un terreo, fixemos un concurso de ideas e xa tivemos unha reunión co alcalde de Ourense —que vostede seguramente estará informado— onde lle pasamos todos os planos do concurso de ideas do equipo gañador, onde lle explicamos cales eran os seguintes pasos que tiñamos que dar coa Xunta de Compensación, e tamén co Concello porque ten dúas parcelas que están nesa parte de aí. E pódolle asegurar que non paramos de traballar durante todo este tempo e, como lle dixen ao alcalde, tan pronto teñamos máis novas para o Concello llas comunicaremos; pero a participación do Concello é fundamental para que isto poida saír adiante, e ademais eu coido que é un bo proxecto.

Claro, di o voceiro do BNG: é que o poñen e despois non saben se se executa. Non sei, outros casos que refería vostede anteriormente non me lembro diso, xa hai moitos anos; pero, efectivamente, nós levámolo nos orzamentos. E aquí hai un tema no que temos que chegar a un acordo coa Xunta de Compensación, temos que aprobar un proxecto que non é sinxelo de 24 millóns de euros, un edificio emblemático para a cidade de Ourense. E a nosa función como Goberno responsable é botar contas e prever se somos capaces de licitalo este ano; e, se somos capaces de licitalo este ano, calcular cal é a parte que se vai poder executar no ano. Pode ser que acertemos ou non, pero dende logo sería moito máis problemático non levalo, señor Tabarés. Isto, se vostede tivese sido concelleiro nalgunha ocasión, seguro que tiña comprobado como ocorren estas cousas, (O señor Tabarés Pérez-Piñeiro pronuncia palabras que non se perciben.) ¿si?, pois non debía ter moitas competencias nisto. Pero..., (O señor Tabarés Pérez-Piñeiro pronuncia palabras que non se perciben.) claro, aí está o asunto.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Non dialoguen.

O **señor conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes (Calvo Pouso):** Polo tanto, ¿que quere que lle diga?

Finalmente, o do transporte urbano de Ourense. Imos ver, Ourense rexeitou estar na área de transporte metropolitano, é a única cidade xunto con Vigo que o rexeitou. Outras cidades de distinta cor política están dentro, Ourense rexeitouno. E agora dime vostede: que ofrezan posibilidades para que o bus urbano de Ourense vaia a outros concellos. Por suposto, como ocorre noutras zonas de Galicia, os buses urbanos da Coruña chegan a Arteixo e discorren por rutas que xa ten concesionadas o Goberno galego porque lle corresponde ás rutas que saen fóra do Concello; que, loxicamente, como o concesionario ten uns dereitos, executa os seus dereitos, e esa compensación correspóndelle ao Concello, non lle corresponde á Xunta. Entón, correspóndelle ao Concello neste caso de Arteixo compensar a concesionaria. Claro que facilitamos, damos facilidades e nos sentamos a dialogar as veces que faga falta, por suposto, non teña ningunha dúbida; pero quizais o primeiro paso sería integrarse na área de transporte metropolitano. ¿Non?, creo que si queremos esa colaboración, sería moito máis fácil a colaboración; pero, bueno, oia, isto é a independencia municipal, aí cada un que faga o que queira.

E nas conexións con Portugal, esa autovía de Celanova formaba parte das nosas reclamacións que tamén tiñamos e seguímolas tendo.

Con respecto á voceira do Partido Socialista, pois xa o dixo a voceira do Partido Popular. ¿En que quedamos? ¿Gustoulle o bono deporte? Porque non me quedou claro. Pois se lle gustou, cando o aprobamos ben que non aguantamos cousas do partido... bueno, non sei se vostede, pero do Partido Socialista. Mire, cando aprobamos o bono deporte dixemos que era a primeira vez que conseguiamos o Goberno galego —en concreto, a Secretaría Xeral do Deporte— introducir o deporte como unha das áreas que eran de sensibilidade especial. Estabamos nunha subida do IPC moi elevada, unha situación para as familias moi complicada e sempre se puñan enriba da mesa moitas medidas para axudar as familias en moitos ámbitos distintos. E a primeira vez que fomos capaces de introducir o deporte nun deses ámbitos foi co bono deporte. Non tiñamos garantida nin a continuidade nin cando se vai levar a cabo, pero queriamos que nese momento era unha das maneiras, porque si que notabamos que había baixas ou que era una un dos gastos que as familias podían deixar de facer ante unha situación complicada. E puxemos ese bono deporte e, a verdade, con case 115.000 —114.000 non sei cantos— descargas, creo que foi todo un éxito que non renunciamos a poñer noutros momentos, pero neste momento non son as mesmas circunstancias.

Falaba vostede das infraestruturas, que por fin vai Vilagarcía. Mire, Vilagarcía vai, pero non vai ao que nos gustaría ir. En Vilagarcía, levámoslle pedido ao alcalde da vila un terreo para ampliar o edificio administrativo e non hai maneira, e o

que levamos é unha obra interna do propio edificio para ir arranxando sobre o que temos as distintas posibilidades. Sabe vostede que temos pedido un novo xulgado para a Vilagarcía, pero non nolo dan. Quizá vostede poida conseguilo, oxalá. Fale co número un, a ver se nolo da, pero non nolo dan, pero vai nas reclamacións dende hai anos da Comisión Mixta e non nos dan o xulgado de Vilagarcía. E na Estrada están a piques de rematar.

Do Imelga, a min gustaríame escoitar por parte dalgún de vostedes cando, sobre todo, claro, o feito de non escoitalo, pero de nin sequera falar, supoño que xa é suficientemente significativo. Noutras ocasións viñemos aquí e sempre se criticaba o período que tardaba o Imelga en emitir informes. Era certo —e recoñecémolo así—, pero tamén dixemos que iamos poñer medidas enriba da mesa e que iamos intentar melloralo. Tense mellorado, a semana pasada foi o balance da directora do Imelga, xunto co director xeral de Xustiza, onde falaron destas cousas e viuse especialmente a redución dos tempos da emisión dos informes. E gustaríame tamén, nese sentido, un certo recoñecemento.

E o edificio —que falaron tanto vostede como o voceiro do BNG— pois é un edificio que efectivamente tivo que volver ser licitado porque na oferta na que ía, no prezo no que ía non se presentou máis que unha empresa e ao final tamén renunciou. Bueno, eu coido que este ano imos ser capaces de comezar a obra canto antes.

Falaba vostede do Plan Galicia saudable, 350 colexios e no DAFIS máis de 60.000 nenos e nenas valorados, eu creo que é un balance moi bo. Por certo, un organismo de segunda liña da Unión Europea recoñeceu o ano pasado este traballo que se está facendo con estes datos tan importantes.

Dicía vostede se a constitución do CAR vai converterse nunha dificultade para os clubs do concello que utilizan as instalacións do CGTB. Bueno, que os clubs co concello utilizan as instalacións do CGTB non é máis que o reflexo de que o concello non fai o seu traballo nas instalacións municipais e que se aproveita das instalacións da Xunta; evidentemente, nós puxémolas á disposición. Agora, ben, ¿isto vai ser unha dificultade?, non, non vai ser unha dificultade, porque nós o que buscamos é amplialo noutra zona. E ampliar noutra zona loxicamente vai posibilitar que teñamos máis disciplinas, que haxa moita máis xente e que cambie radicalmente pero, en principio, non ten por que dificultar; é máis, digamos que o planning do uso das instalacións se poderá mellorar. Isto non quere dicir que non lle pidamos ao Concello de Pontevedra que faga o seu traballo e que dote con máis instalacións deportivas para os clubs da cidade que están entrenando nas instalacións da Xunta específicas dunha tecnificación; e neste caso dun centro de alto rendemento, o cal, como vostede comprenderá, tampouco ten moito sentido.

Falaba das leis desactualizadas das competencias. Nós falamos onte de traer... temos un borrador, efectivamente, no que se dan moitas voltas se tivo moitas aportacións dunha nova (non se entende) ao Parlamento. Traémolo hoxe aquí

debateremos, falaremos das competencias, estamos falando co presidente da Fegamp. É certo que non atopamos colaboración —e así o teño que dicir—, o presidente da Fegamp actúa máis como o voceiro do Partido Socialista que como o voceiro dos alcaldes de Galicia, con independencia da cor política.

E iso ten que ver tamén co Fondo de Cooperación Local —que tamén fala o señor Tabarés—; o señor Tabarés dicía que o Fondo de Cooperación Local, tendo en conta o IPC, ao final non sube. Mire, a aportación que se desfai os concellos non é única e exclusivamente o Fondo de Cooperación Local, senón que é o Fondo de Cooperación Local mais todas as axudas que dende as distintas consellarías se levan a cabo. ¿Ou cando se fai unha depuradora nun concello, iso non é unha axuda ao concello? ¿Ou cando se fai outro tipo de instalación deportiva, por exemplo, non é unha axuda ao concello? Pois claro que é unha axuda ao concello. Polo tanto, a suma de todas esas axudas pasaron —tiña por aquí o papel que llo vou dicir— de 407 millóns de euros no ano 2021 a 626. Vostede pode aplicar o IPC de todas as maneiras que queira, incluso de maneira exponencial,¡fágao!, porque a subida é moi notable da axuda que se lle dá aos distintos concellos; é moi notable, non pode dicir o contrario.

Dicía a voceira do Partido Socialista que o Fondo de Cooperación Local... non, o voceiro do BNG dicía que eses 5,4 millóns de euros que se repartían ao final se reparten a uns poucos concellos —ao 90 %—. Dixo a uns cantos concellos, uns cantos, o 90 %. (O señor Tabarés Pérez-Piñeiro pronuncia palabras que non se perciben.) Caray, pois se chegan a ser o 10 % non sei como sería. Ou sexa, quedan fóra...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Non dialoguen, por favor.

O **señor conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes (Calvo Pouso):** ...de 313, 30, pero repártese a 270 —en números redondos—. A uns cuantos... ¡caray co reparto! Casualmente, os que teñan menos capacidade para xerar ingreso. Vostede niso está... (O señor Tabarés Pérez-Piñeiro pronuncia palabras que non se perciben.) a ver, home, eu non interrompín, e escoiteino atentamente, incluso cando non estaba de acordo e dicía cousas que eran erróneas.

Repártense a 270 concellos, que son os que menos capacidade teñen, e vostede di que se reparte a uns cuantos; pois vaia maneira de falar, ¿que quere que lle diga? E que ademais o FCL e as aportacións da Xunta non garanten a autonomía financeira dos concellos; é que non é o noso labor, única e exclusivamente, tamén ten que garantir a autonomía financeira dos concellos o Estado. E vostedes aí calan, e puxemos onte exemplos...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Ten que ir sintetizando os exemplos, señor Calvo.

O **señor conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes (Calvo Pouso):** ...—vale, medio minuto—. Cando na Lei de benestar animal o representante do Bloque

vota a favor. ¿E iso sabe vostede o que lle supón aos concellos? ¿Preguntoulle ao seu compañeiro e aos seus compañeiros concelleiros? Que levanten a man para que llo digan, como dicía onte; pois que lle digan o que supón. Pero o Bloque votou a favor. Ou na Lei de recursos naturais, onde o Bloque apostaba polo compós en vez de polo biometano, e sabe vostede que iso incrementaría a tarifa; pero vostedes presentaron esa emenda tamén aquí neste orzamento.

Polo tanto, isto da autonomía financeira é cousa de todos, de todos; e vostedes son moi valentes aquí, pero moi caladiños en Madrid.

Nada máis e moitas grazas.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Moitas grazas, señor Calvo.

Pasamos agora á quenda de réplica dos grupos parlamentarios. (Pausa.)

Por un tempo de cinco minutos ten, en primeiro lugar, a palabra o señor Ojea, por Democracia Ourensana.

O **señor Ojea Bouzo**: Cinco minutos. Take five, como din os ingleses. Que, por certo, é o título dunha (non se entende) de jazz.

Imos ver. Eu comparto, o que pasa é que non viña moito a conto porque, claro, é que estamos debatendo os orzamentos e non estamos debatendo o organigrama da Xunta, o Goberno da Xunta. Pero, efectivamente, eu chamáballe a esta consellería consellería Frankenstein, e niso si que comparto pois un pouco a idea do que dixo o portavoz do BNG, que toca tantos temas diferentes con pouca coherencia interna, na nosa opinión.

Por outro lado, claro —o que levamos dicindo—, cada minuto que se pasa de tempo o conselleiro na súa intervención aumenta —aquí si— exponencialmente o tempo que necesitamos nós para comentalo.

Bueno, mire, falando da discriminación de Ourense, que é o tema que estamos tratando. Vostede falou dos gastos nestes tempos no pavillón e no campo de fútbol, eses son gastos de mantemento de infraestruturas novas. Si, falou da pista de atletismo, que lle vou lembrar que foi unha iniciativa de Democracia Ourensana, que coas críticas que tivemos naquel momento porque se nos tildaba de ocorrencias desde algúns grupos políticos, algún que xa non ten representación no Concello, pero tamén do PP. Eu teño unha anécdota persoal, estando tomando unha cervexa nun coñecido restaurante da cidade chegou unha persoa próxima ao PP e díxome: pero, Armando, ¿como se che ocorre a ti que se poida facer unha pista de atletismo aí? Ben, e despois esa persoa foi a primeira que se puxo en primeira liña cando na inauguración se colgaban as medallas, pois ben, os representantes do PP que estaban naquel momento na

Xunta. Pero, xa digo, a idea inicial e case moitas desas ideas iniciais veñen da nosa iniciativa.

Por certo, eu non sei se teño a obrigación de saber a quen se refiren vostedes cando falan de número un, porque ultimamente fálase moito en clave. E eu, non sei, do número un eu acórdome de Felipe González que lle chamaron the one e Deus, naquela famosa chamada, (non se entende) estaban empezando os teléfonos móbiles de Chiqui Benegas. Non sei se se refiren a ese ou se refiren a Pol Pot, porque Pol Pot, aquel ministro de Camboya, non era o verdadeiro nome del; Pol Pot é número un dito en camboiés. Entón, bueno, a min gustaríame que me aclararan isto porque ultimamente se está falando de número un, de ditadores que ditan; bueno, eu xa me empezo a perder porque se está xerando unha especie de xerga da que eu me sinto un pouco excluído porque, claro, non participo directamente dese debate —digamos— externalizado das cousas que están falando sobre o Goberno do Estado.

Ben, mire, por darlle algúns datos máis acerca da... ¡Ah!, bueno, unha cousa, vostede falou do complexo de Monterrey. Mire, eu lémbrolle que eu son aquí representante da provincia de Ourense, non do Concello de Ourense. Entón, efectivamente, o complexo de Monterrey está na provincia de Ourense e, nese sentido, si que o entendo como unha inversión que se fixo na provincia. Pero, iso si, tamén debe saber que, á parte das dificultades que houbo coa obra, que se parou —como tantas obras nos últimos tempos—, tal e como quedou non está nada ben; e tamén ten moitas deficiencias que seguramente xa as coñece, que llas faría chegar seguramente tamén o propio alcalde de Pereiro —que, por certo, é unha persoa bastante próxima...,

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Ten que concluír, señor Ojea.

O **señor Ojea Bouzo**: ...digamos que está no entorno directo—.

Falo, por exemplo, das melloras de accesibilidade: o 80 %, na Coruña; 20 %, Lugo; Ourense, cero patatero. E fomento da eficiencia enerxética, Plan Ecostation —sen a cifra absoluta—: 91 %, para A Coruña; 1 %, para Ourense, etcétera.

E, bueno, as conexións ferroviarias entre a provincia e Portugal, que teñen que pasar obrigatoriamente por Ourense pois, xa lle digo, lémbrolle a importancia de que teñan en consideración a provincia nesta clase de cousas.

Bueno, como seguiremos falando —como dicía o final daquela película—, «seguiremos xogando», aquela famosa película. De momento, paro aquí.

Grazas.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Grazas, señor Ojea.

Continuamos coa quenda do Grupo Parlamentario dos Socialistas de Galicia. Señora Castro.

A **señora Castro Rey**: Grazas, presidenta.

Señora Prado, despístase vostede un pouco, estamos na comparecencia do conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes; é que esta semana vostede está un pouco despistada, é que non se entera. E céntrese e aplíquese porque igual deixa vostede o número dous, como non se poña as pilas e como siga tan así, como se di, na póla.

Pero eu si que estou centrada e sei ao que vin aquí, e eu vin falar dos orzamentos do ano 2025. Entón, vou seguir co meu discurso da primeira quenda porque me quedou algún aspecto da súa consellería sen nomear. E, por exemplo, o tema da cooperación, que quería falar dese cumprimento do compromiso do Plan director; despois do incumprimento do ano pasado é unha boa noticia, e nós recoñecemos cando as cousas se fan ben. Este ano subiuse ese millón de euros que se acadará nese compromiso no Plan director nos que nós tamén depositamos a confianza, e que é súper necesario para poder levar a cabo todas esas actuacións no eido internacional da cooperación. E queremos arrancarlle tamén o compromiso de que isto marcará unha nova tendencia que non volveremos a repetir situacións como as do ano pasado. Porque é verdade que aínda tampouco estamos para botar foguetes porque aínda seguimos moi lonxe dos obxectivos do Estado, dos obxectivos que tiñamos no ano 2009, con eses 11 millóns de euros de investimento en cooperación, e agora estamos en case 10.

Polo tanto, sigamos nesta liña, sigamos cumprindo o compromiso porque todas esas boas actuacións que se están levar a cabo é necesario para elas. E tamén ese compromiso con esa estratexia de acción exterior, que tamén temos agora é un traballo por diante; e espero que obteña resultados factibles, computables e obxectivos marcados e que se faga dende o consenso. E dende o Grupo Socialista tamén traballaremos nesa liña.

Falaba vostede do bono deporte. Nós non o criticamos, simplemente dixemos que era unha medida electoralista; e o tempo deunos a razón porque pasou a convocatoria electoral e suprimiron vostedes o bono o deporte. A situación económica —como vostede sabe, señor conselleiro— é practicamente similar á que tiñamos hai menos dun ano.

E o Xulgado de Vilagarcía. Nós tamén compartimos a necesidade dun novo xulgado para Vilagarcía, voten vostedes os orzamentos do Estado, e eu comprométome a que irá ese novo xulgado de Vilagarcía.

E, por outra banda, necesitamos tamén e volvemos reclamar, como sempre, a necesidade dunha partida para a memoria histórica. Levamos dende o ano 2011 con cero euros de diñeiro da Xunta destinado a memoria histórica. Unha necesidade xa non moral, agora xa tamén unha obriga legal de recoñecer o noso pasado e de construír non

desde o esquecemento e do silenciamento; senón ese deber de reparación e de dignificación que teñen todas as vítimas do franquismo. Polo tanto, necesitamos que destinen vostedes unha cantidade ao recoñecemento da memoria, a ese plan de memoria que levamos tempo reclamando dende o Partido Socialista.

Falaba vostede tamén de mobilidade na súa primeira quenda, de mobilidade en relación co traspaso da AP-9. Nós compartimos a necesidade do traspaso, pero o que é máis urxente é a gratuidade, que é o que vai ir nos bolsillos dos galegos e galegas. E, falando de gratuidade e de cifras en relación á mobilidade, creo que é moi preocupante; e o que lle vai preocupar realmente a xente é o que vostedes fixeron cos anos e neste momento cos orzamentos. 500 son os millóns de euros que lles deron vostedes ás concesionarias das autovías galegas, 200 en 2014, e 300 agora para rescatar unas vías que, por outra banda —como vemos nestes orzamentos—, incrementan as peaxes nun 1,95 %. Polo tanto, ¿vostedes páganlle ás concesionarias para que lle vaian cobrar máis aos usuarios? Gustaríame que me explicara, conselleiro, ¿como se come isto?

E falaba vostede tamén desa conexión Lisboa-Madrid. A súa número un —bueno, número un na sombra, aínda que aparentemente o número un é Feijóo— foi a primeira que priorizou esa liña Lisboa-Madrid antes da liña Vigo. Non se preocupe que polo Partido Socialista imos defender esa liña prioritaria Oporto-Vigo-Lisboa.

E por outra banda, en relación á Policía adscrita, non faga trampas ao solitario. Vostede sabe que para cumprir a lei hai que firmar un novo convenio; e sabe que ese novo convenio, cumprindo a lei, vai requirir a necesidade de cofinanciamento, e non pode pedir vostede un trato discriminatorio en relación ás outras comunidades autónomas. E, por outra banda, sabe vostede tamén que dende o Estado se está a facer un esforzo extra por recuperar todos eses efectivos perdidos durante os anos de Goberno de Mariano Rajoy, que foron 500 entre Policía Nacional e Garda Civil en Galicia.

Polo tanto, séntense co Estado, firmen o convenio e non lle racaneen á Policía Nacional porque o seu labor é moi necesario para recuperar, para manter a nosa paz social e a nosa convivencia; están a facer unha gran labor e a asumir moitas competencias. Polo tanto, non lles racaneen, asuman a súa parte e firmen o seu novo convenio que o único que está a facer é adaptarse á legalidade porque a nova lei é o que exixe.

E despois, en relación á Administración local, vostede falaba de que se excluía unha parte...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Ten que concluír, señora Castro.

A **señora Castro Rey**: Bueno, pois finalizo porque non me vai dar tempo a profundar neste eido dicindo que nós entendemos que eses orzamentos non están a responder aos problemas reais dos galegos. E refírome aos problemas da vida cotiá, dos

servizos públicos, das necesidades de vivenda, sanidade e coidados. Que son uns orzamentos que quere Rueda, pero que non son os orzamentos que Galicia necesita.

E máis nada.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Moitas grazas, señora Castro.

Continuamos coa quenda do Bloque Nacionalista Galego. Señor Tabarés.

O **señor Tabarés Pérez-Piñeiro**: Grazas, señora presidenta.

En primeiro lugar, contestar —aínda que non teño claro que merece contestación, que nin sequera tivo a ben ler os orzamentos—, pero para deixar clara unha cousa. As unidades xudiciais, a creación de unidades xudiciais depende do Estado, e non foi modificado; e ninguén solicitou a súa modificación nin do PP nin tampouco do PSOE. A Xunta de Galiza non pediu a creación de unidades xudiciais, agás comarcalizado para Compostela, non para o resto. É máis, cando o BNG trouxo esa petición a este Parlamento, o Partido Popular votou en contra. E, por último, se se leran os orzamentos verían que non é posible, non está prevista a creación e a dotación de novas unidades xudiciais, non habería persoal; non, non se pode crear un xulgado sen auxilio xudicial e non hai ningunha praza nova de auxilio xudicial, e hai 20 menos que hai algúns anos. Non me deteño máis, está aí nos orzamentos, aínda que exista a posibilidade de que estean errados.

E volvendo sobre infraestruturas xudiciais, non hai novas previsións de novos edificios e aínda está pendente o cumprimento do Plan 2010-2015; incluso hai algún edificio que suxeriu o presidente superior de Xustiza expresamente na inauguración do ano xudicial, que facía falta cumprir ese plan, que tiña que estar rematado hai 15 anos.

E na memoria faise referencia á arquitectura da vítima, efectivamente, acomodar os edificios para as vítimas. ¿Cal é o orzamento para esas modificacións? 100.000 euros, só é a partida para todos os partidos xudiciais de Galiza; para todos os edificios xudiciais, ¿só esa partida de 100.000 euros que expresamente consignan?

Respecto do idioma galego, creo que en materia de xustiza xa o dixen máis dunha vez— non só é un dereito fundamental, senón tamén especificamente un dereito procesual das persoas que comparecen a poder expresarse na lingua, na súa lingua propia. Hoxe os programas informáticos nin sequera permiten ás funcionarias traballar en galego. E non me diga, señor Tronchoni —se lles deixan falar—, que temos ese problema voluntariamente; outros países, Euskadi e Cataluña, teñen un programa diferente ao que se manexa en Galiza. En todo caso, xa pasou tempo como para que podamos ter as chaves, e incluso meter tamén os formularios en galego.

Darlle os parabéns non sen tempo ao señor Gamallo pola cooperación e o desenvolvemento, creo que é algo positivo dos orzamentos que se cumpra o plan director. Entendemos que é positivo aínda que, señor Gamallo, seguimos estando moi por debaixo, mesmo sen actualizar —sen falar de IPC—, falando de numerario e non de valor do que se daba no Goberno de coalición.

Respecto de emerxencias e interior. Non compartimos o modelo, nós falamos dun modelo público e de xestión directa e non dun modelo onde os servizos esenciais están externalizados, e mesmo moito esta conferido ao voluntarismo doutras persoas. E tamén damos os parabéns á Xunta de Galiza polas partidas destinadas aos consorcios, que conste que o ano pasado, bueno, o que tiven que aguantar sabémolo vostede e eu e algunha persoa máis, dos seus exabruptos; en todo caso, que votaron en contra da emenda do Bloque Nacionalista Galego para que se incrementara esa partida aos consorcios. Os exabruptos e esa partida foron en diferentes días. E que por fin recapaciten e que por fin recoñezan que as partidas eran insuficientes e as incrementen, entendemos que rectificar está ben.

Agora preguntámoslle sobre a municipalización. Vostede que non estivo no pacto de investidura, senón que estivo na negociación dun pacto de lexislatura no Concello de Ourense. Vostede e o señor Tellado foron as persoas encargadas da negociación, poderían aproveitar esa capacidade negociadora para ver se se consegue municipalizar o parque de bombeiros e poder comarcalizalo e podelo estender. Vostede que ten man e que ten a habilidade negociadora e que xa o ten demostrado, comarcalicen o parque de Ourense que entendemos que é unha cuestión necesaria e urxente.

En materia de Policía, pois simplemente remitirnos a pedirlle o cumprimento da Lei de 2007 e a desenvolver ese corpo galego de Policía para non ter que andar pedindo e buscando desculpas mentres o grao de delitos esclarecidos baixa. Mariano Rajoy vai baixando paulatinamente na Galiza. Pois que non teñamos que externalizar tamén as culpas, non só a xestión, senón tamén vostedes externalizan as culpas.

Si compartimos a curiosidade de saber pola omisión da convocatoria do bono deporte, simplemente participarlle esa dúbida, como tamén hai un descenso no investimento de infraestruturas. E, por certo, respecto ao parque acuático de Monterrey, despois de prometido no 2016, está executada a primeira fase; e o resto das fases ¿cando se van executar?

Non me dá tempo, senón falaría de Expourense, porque realmente onde está a pista de atletismo, aínda que vostedes fachendean é na nosa feira de exposicións, nin sequera hai un edificio propio para esa pista de atletismo.

E despois, respecto do transporte, lamentar esa concepción reducida que ten o Partido Popular do que é a intermodalidade dunha extensión e mellora que

simplemente está a liñas con fins lucrativos e non para mellorar o transporte, nin o acceso da cidadanía aos servizos públicos.

E lamentar a non ampliación ou previsión da ampliación das bonificacións da tarxeta xente nova.

E despois, unha pregunta —eu acabo de consultalo porque...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Ten que rematar, señor Tabarés.

O **señor Tabarés Pérez-Piñeiro**: ...—xa remato, señora presidenta— vostede fala de que Ourense non está no transporte metropolitano. Hai unha reunión constituída por don Luis Menor, o presidente da Deputación de Ourense, que reuniu a diferentes concellos e estaba a representación do Concello de Ourense. Non sei se non hai conexión mesmo co transporte co señor Luis Menor ou simplemente hai desinterese polo que nos poida acontecer a Ourense e aos ourensáns.

Xa se tal, se ten a ben de falarnos do que lle pedín expresamente, por favor, sobre as medidas que creo que van ser gravísimas das reformas lexislativas para Xustiza en Galiza. Que, por certo, non se contemplan nin se mencionan.

Nada máis. Non hai tempo nesta macroconsellería.

Moitas grazas.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Moitas grazas, señor Tabarés.

É agora a quenda do Grupo Parlamentario dos Populares de Galiza. Señora Prado.

A **señora Prado del Río**: Moitas grazas, señora presidenta.

Bueno, eu agradezo a preocupación da señora Castro sobre o meu número. A min tamén me gustaría saber cal é o seu número, se vostede ten algún número dentro do Partido Socialista.

E tamén agradezo a disposición da presidenta desta Comisión a ler os documentos conforme ao Regulamento. A verdade é que eu estou moi orgullosa do meu partido porque nunca colonizamos as institucións e poñemos á fronte das mesas das presidencias, das diferentes mesas, pois a persoas obxectivas e independentes. E claro, loxicamente, pois ás veces hai desaxustes normais na interpretación do Regulamento e por iso non pasa absolutamente nada. Estean absolutamente tranquilos, señorías.

E señor Ojea, mire, hai un informe da UCO na trama de Koldo. (O señor Ojea Bouzo pronuncia palabras que non se perciben.) Si, preguntaba vostede polo

número un, voulle dar resposta. Mire, hai un informe da UCO que tamén circula por aí polas redes e por Internet, da trama de Aldama, Koldo, Ábalos, Begoña, Calviño, Marlaska, na que se sinala que o número un de toda esa trama, de todos os ministros e presidentes das comunidades autónomas cando as presidía o Partido Socialista, o número era Pedro Sánchez. (O señor Ojea Bouzo pronuncia palabras que non se perciben.) E cando vostede di o número un, o número un de Felipe González, daquela, cando no GAL mataban a xente por instrución dun señor, era o señor X, e tamén houbo quen dixo que o señor era o señor Felipe González. Esa é a historia dada.

Bueno, o último dato, vexo que non entran a falar de feminismo, que xa se lles acabou toda a cota de feminismo, a batería enerxética do feminismo xa rematou no segundo turno. Pero miren, 52 —voulles dar o dato, o último que temos porque non hai non hai transparencia neste tema—, 52 agresores sexuais en Galicia aos que se lles rebaixou a pena; e 6, concretamente, saíron antes de prisión. ¿E saben cantos de Ourense concretamente? —señor Ojea, que a vostede seguro que lle interesa este dato— tres: un de Lugo, dous de Pontevedra e cero da Coruña. É dicir, a provincia na que máis agresores sexuais saíron do cárcere antes de tempo foi precisamente en Ourense.

E mire, señor Tabarés, eu na súa pseudo superioridade moral pois, mire, non ofende quen quere, senón quen pode. E vostede aínda... síntoo pero, non, non vou baixar tantos chanzos para poñerme á súa. O que si lle digo é que repase as iniciativas. Mire, esta iniciativa do Partido Popular que debatemos na Comisión 1ª, en outubro de 2023, que foi aprobada por unanimidade, dicía: «O Parlamento de Galicia insta a Xunta de Galicia a dirixirse ao Goberno central para reclamar a creación de cinco novos xulgados exclusivos contra a violencia de xénero: Ourense, Santiago, Lugo, Pontevedra e Ferrol». Así que non minta tan descaradamente na Cámara galega porque iso o único que fai é poñelo a vostede —insisto— moitos máis chanzos por debaixo de nós.

Vou falar das outras cuestións que me quedaron. De Emerxencias pois a min a verdade é que menos mal que a Xunta se preocupa e se ocupa por velar pola seguridade dos galegos en todos os ámbitos a través dos corpos que son motivo de orgullo. Como agrupacións de protección civil, GES, e, por suposto, a unidade de policía adscrita que traballa por riba as súas posibilidades e por riba dun recursos continuamente minguados. E aquí si que os outros grupos non apoian constantemente cando este grupo trae a iniciativa para incrementar o número de axentes na UPA, porque desde a chegada do número un á Moncloa aplicouse un progresivo recorte nunha plantilla cun 14 % de efectivos menos que no 2018 cando, si, gobernaba Mariano Rajoy.

E iso si, falamos da UPA porque se falamos da Garda Civil as cifras son aínda peores, a día de hoxe temos un déficit de 1.000 axentes da Garda Civil en Galicia. ¿E cales son as solucións do Goberno? Pois, mire, habilitar cuarteis pantasma nos que se reduciron tanto o horario de atención presencial como os días que permanecen abertos; e, por outra, directamente pechar postos da Garda Civil nos concellos do rural e substituílos por axentes virtuais. A min gustaríame que as señorías do BNG e do Partido Socialista vaian alí a estes concellos e digan que lles parece ben —como está previsto—

pechar os postos de Somozas, Cariño, Touro, A Pobra, O Incio, Sober ou Baltar. Parece que igual si.

E felicítoo, señor conselleiro, pola aposta do seu departamento por fortalecer a posición de Galicia no exterior, especialmente en Europa; por moito que lle amole ao BNG e, especialmente, a súa uni deputada a tempo parcial no Parlamento Europeo. Unha eurodiputada que, a maiores de defender posturas antieuropeístas e de defender a Putin, agora atopou no boicot a Galicia unha nova afección. Así, pretendeu que na Comisión Europea se mostrase en contra do proxecto de Altri, en Palas de Rei e, polo tanto, que bloquease o avance e a creación de emprego na nosa comunidade. Pero o único que conseguiu foi darse de bruces coa realidade por enésima vez, xa que Europa díxolle o mesmo que nós levamos repetindo durante meses: que non se aprecia infracción da lexislación europea e que son os técnicos da Xunta os que terán que avaliar a viabilidade do proxecto.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Ten que ir rematando, señora Prado.

A **señora Prado del Río**: Si.

O máis curioso é que a votación da súa propia petición pillou á uni deputada a tempo parcial de Turismo en México, xunto a Ana Pontón, alí nunha praza ao lado de onde se estaba levando a cabo a investidura. Pero é que ese é o modelo das súas relacións exteriores: defender a Putin, negarse a condenar o terrorismo de Hamás, e ser dos poucos que a día de hoxe aínda sosteñen que Nicolás Maduro gañou as eleccións en Venezuela.

Unha postura cada día máis insostible, sobre todo despois de coñecer o que di o Informe publicado hai uns días pola Misión Internacional Independente da ONU, no que acusa o réxime de Maduro de cometer crimes de lesa humanidade. Unicamente preocúpalles a defender a ideoloxía comunista que con eles comparten; facendo apoloxía, por tanto, desa ideoloxía política que ten causado máis de 100 millóns de mortos no mundo.

E, señorías, un informe que fala de crimes de lesa humanidade...,

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Conclúa, por favor, señora Prado.

A **señora Prado del Río**: ...—si— que fala de torturas, de violacións, dos asasinatos, das desaparicións forzadas e da persecución que o réxime bolivariano exerceu contra os milleiros de venezolanos que saíron á rúa...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Señora Prado, xa se excedeu outra vez na súa quenda.

A **señora Prado del Río**: ...que se respectasen os seus votos.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Remate, por favor.

A **señora Prado del Río**: Si, agradezo, señora presidenta, a súa flexibilidade e a súa xenerosidade.

Moitas grazas.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Grazas, señora Prado.

Pasamos a quenda final, que corresponde, como é lóxico, ao señor conselleiro. Polo tanto, por un tempo flexible —pero pregámoslle non abusivo, que temos que ir xantar e volver—, que a súa consellería medio acaba, pero nós non. E entón prégolle que, por favor, se intente axustar.

O **señor conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes (Calvo Pouso):** Moitas grazas, presidenta.

Bueno, fun anotando algunhas cousas que dixeron os voceiros dos grupos da oposición. E Monterrey, efectivamente, é Ourense, non sei que problemas aduce vostede; este ano, estivemos a punto de rebasar os 100.000 visitantes. E efectivamente hai tres fases máis —non sei se o dicía vostede ou o dicía o voceiro do Bloque— que están pendentes coa Deputación e faremos a continuación. Non teña ningunha dúbida porque xa nos comprometemos no día que inauguramos; que, por certo, non o vin, vostede só foi saltando as... (O señor Ojea Bouzo pronuncia palabras que non se perciben.) si, convidamos ao grupo parlamentario. ¿Ve como como...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Non se interrompan, por favor.

O **señor conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes (Calvo Pouso):** ...as cousas absolutas ás veces pódeno levar á equivocación? Convidamos aos grupos parlamentarios. Vostede foi antes saltando as vallas, pero non foi o día da inauguración para poder velo. (Risos.) Non pasa nada.

E falaba a voceira do Partido Socialista de mobilidade. A verdade é que de mobilidade, falaba das autovías. Bueno, a min gustaríame tamén que falara do novo mapa concesional dos buses que vai aprobarse previsiblemente na Lei de mobilidade sostible no Congreso dos Deputados que vai eliminar un montón de paradas en Galicia. ¿Cal é a posición do Partido Socialista en Galicia con respecto a esta Lei de mobilidade sostible? ¿Están de acordo con que se eliminen todas esas paradas? ¿Que o bus da Coruña-Madrid non pare, por exemplo, en Melide ou non pare en Betanzos, non pare en moitos concellos nos que estaba a parar a día de hoxe? Pois é un servizo que se vai eliminar e do que vostedes non falaron nada.

Do AVE daría para falar unha comparecencia única e exclusiva. Pero agora, o domingo pasado soubemos que, pese á votación do Parlamento de Galicia por unanimidade, non vai haber AVE a Lugo, a Ferrol tampouco, pero a Lugo non. El dixo que ía haber lanzadeiras desde Ourense; díxoo o señor ministro, non o digo eu, está publicado en todos os lados. Aquí podemos votar o que queiramos, pero quen ten que firmar é o ministro e o ministro dixo que non. Polo tanto, a ver cal é a postura do Partido Socialista.

E falaba da UPA. Non é verdade o que dixo. Na UPA, o único convenio que se firmou cando chegou o señor Marlaska foi con Ximo Puig na Comunidade valenciana nos conceptos ou digamos non no que pediamos nós, senón que o seguimos pedindo. Evidentemente, claro que queremos cofinanciar e a día de hoxe xa estamos cofinanciando a Unidade de Policía adscrita, como non podería ser doutro xeito. O que pedimos é que non cambien os termos do cofinanciamento, os termos do convenio, como os quere cambiar o ministerio, porque son realmente abusivos, e enténdeo cando falas de ti a ti calquera responsable do Goberno; sen embargo, cando hai que sentarse verdadeiramente para poñelo nun papel aí non queren facer nada. Pois isto é unha situación moi grave, señora Castro, de verdade, moi grave. Eu recorrín ao delegado do Goberno, falei co ministro, falei co secretario de Estado, falamos con todos e non atenden a razóns. E ao que nos están derivando é que a Unidade de Policía Adscrita —da que estamos profundamente orgullosos— deixe de prestar algún servizo, e vaino ter que prestar a Garda Civil ou a Policía Nacional, van ter que ter máis efectivos porque non chegan os efectivos que hai se hai novas funcións que asumir. E iso é o que quería expresar, non que quixeran quitar competencias; non, é que esa é a situación que temos a día de hoxe, e as condicións que nos poñen enriba da mesa non valen para firmar.

Dicía o voceiro do BNG que cría nun servizo de emerxencias pero ten que ser... hai tres anos que é público, señor Tabarés, ¡hai tres anos, non é de agora! E di: por fin agora meten as aportacións que nós reclamamos non sei cando. Home, é que houbo unha negociación durante o ano pasado... (O señor Tabarés Pérez-Piñeiro pronuncia palabras que non se perciben.) —escoite— houbo unha negociación... (O señor Tabarés Pérez-Piñeiro pronuncia palabras que non se perciben.) —é que é superior a vostede, soe pasar no seu grupo— ...o ano pasado houbo unha negociación cos sindicatos e acadamos un acordo e ese acordo tense que ver reflectido nos orzamentos, por iso lle falaba eu antes da xestión, ¿entende? Iso é como funciona e así é como o estamos funcionando, e é público.

E mire vostede, falaba tamén desa comarcalización dos parques, a ver se falaba co de Ourense. Mire, eu levo falado coa do seu partido, coa do Bloque de Santiago, e non hai tu tía. Estaba todo perfecto, Bugallo tíñao xa enfocado, a Deputación do Partido Socialista e do Bloque na Coruña, estaban, a Xunta estaba de acordo, faltaba o empuxón definitivo; pero chegou Goretti, e levamos un ano e pico e non somos capaces. Fale vostede con Goretti, a ver se ten esa capacidade de negociación e podemos firmar por fin a comarcalización... —sempre me equivoco— que sexa comarcal o parque de bombeiros de Santiago. Invítoo a que o faga vostede.

Dicía que que nunca pedimos os xulgados de violencia. Efectivamente, a creación das unidades xudiciais é unha competencia do Ministerio, e dende hai tempo —non en todas as comunidades— en Galicia faise unha petición unánime entre o Tribunal Superior de Xustiza de Galicia e a Xunta de Galicia, unánime e conxunto... (O señor Tabarés Pérez-Piñeiro pronuncia palabras que non se perciben.)

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Está claro que os deputados pórtanse mellor coas presidencias que non son do seu grupo parlamentario. Señor Tabarés, por favor.

O **señor conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes (Calvo Pouso):** ...e nesas peticións, señor voceiro, se vostede as repasa van os xulgados comarcalizados de violencia, empezando polo de Santiago e levándoo ás cinco cidades; e ademais vai unha lista de 12 ou 13 peticións, este ano incluso a fixemos de 15 unidades xudiciais. E é verdade que o ministerio fai o que lle dá a gana, porque non respecta a petición do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia nin tampouco a da Xunta, ¡fai o que lle dá a gana! E nós somos a única comunidade —non sei se a única ou se hai outra máis—, dúas comunidades como moito, que sempre o primeiro día que teñen que entrar en funcionamento as unidades xudiciais entran, si, o 1 ou 2 de xaneiro entran, ¿por que?, porque dotamos no orzamento o persoal suficiente para poder empezar a traballar o primeiro día. ¿Cal é o problema? É máis, nalgunha ocasión vímonos beneficiados porque algunha comunidade non foi capaz de poñela en funcionamento e pedimos que nolo pasarán a nós.

Pero iso é como cando di que aquí non se repita o que pasou no caso de Murcia, pero ¿vostede sabe que iso é dos seus socios? Si, Murcia non ten competencias no Ministerio, o Partido Socialista, son os seus socios, non é territorio?, (O señor Tabarés Pérez-Piñeiro pronuncia palabras que non se perciben.) non, non, é que son os seus socios, o que pasa é que...

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Señor Calvo, recórdolle o seu compromiso de síntese.

O **señor conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes (Calvo Pouso):** Non, non, non, pero era unha pregunta e non era unha pregunta para que contestara, era unha pregunta... era a retórica para explicar o que está pasado. É que esta está dicindo que non creo que pase en Murcia, nós tampouco, pero que en Murcia o territorio de Xustiza é do ministerio, é dicir, do Partido Socialista, que son os socios do Bloque Nacionalista Galego alá onde poden. Polo tanto, o de Murcia non pode pasar aquí, de verdade.

Dicía vostede: oia, ¿que opina da Lei de eficiencia organizativa e todo isto? Nós temos presentada unha emenda á totalidade no Congreso dos Deputados. Veremos que é o que vota o único deputado do Bloque Nacionalista Galego que fai o que lle peta

e moitas veces contrario aos concellos galegos, veremos que fai e que vota, veremos. Verémolo. Estamos a tempo de velo; pero nós, dende logo, temos presentada unha emenda á totalidade. Tamén é certo que, como Goberno responsable estamos preparando, no caso de que sexa capaz o Goberno de votala a favor —grazas aos votos dalgún partido nacionalista como o Bloque—, nós temos que estar preparados; aínda que non nos guste, temos que estar preparados, señor Tabarés. A ver, home, de verdade. (O señor Tabarés Pérez-Piñeiro pronuncia palabras que non se perciben.)

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Imos ver, señores deputados e deputadas, paren de interromperse. Sobre todo vostede, señor Tabarés, pare de interromper. E, en todo caso, prégolle, por favor, señor Calvo, que non alente os deputados e deputadas, (Risos.)

Está a Presidencia moderando e, entón, todos e todas entendemos que esta Comisión e esta consellería é sempre apaixoante. Todas e todos entendemos que xa levamos moitas horas aquí e o señor conselleiro ten o seu dereito a rematar a súa exposición. Ademais dese dereito, tamén xa excedeu con moito —interrupcións incluídas—, igual que os deputados e deputadas, o tempo de intervención. Entón, creo que estaría ben poder facer polo menos unha hora de pausa antes de continuar. Así que prégolles aos deputados que favorezan que o señor conselleiro poida concluír.

O **señor conselleiro de Presidencia, Xustiza e Deportes (Calvo Pouso):** Veña, xa conclúo. ¡Seguro! Pero o que diga non é para que contesten, é simplemente unha explicación miña. E finalizo.

Uso partidista dos fondos públicos. Que dicía: non, é que o Fondo de Cooperación Local ademais se asigna por convenios. Non é verdade, vai por concorrencia, o Fondo de Cooperación Local vai por concorrencia na súa meirande magnitude, vai case o 100 % por concorrencia. Por concorrencia. Pero fíxese —claro, sácame o dato de non sei—, nesta consellería dun total de 289 concellos de todas as cores políticas, 289 recibiron, 142 gobernados polo PP, o 97 % dos 146 que realizaron a solicitude; 91 do Partido Socialista, que son o 92 % dos 99 que fixeron a solicitude —non está mal—; 31 do Bloque, que son o 94 % dos 33 que fixeron a solicitude; e 25 doutros partidos, que son o 100 % dos que fixeron solicitude. Polo tanto, non sei de que me fala, non sei a que datos se refire; dende logo, á xestión desta consellería non.

E remato xa —agora si, señora presidenta—.

Estamos moi preocupados co Corredor Atlántico. Mantivemos unha reunión co secretario de Estado e tamén co delegado do Corredor Atlántico, dixéronnos que nos ían a dar documentación, que nos ían poñer unha persoa en contacto de Renfe para poder explicarnos en tempo cales eran os problemas que estaba atravesando o transporte ferroviario, e seguimos sen ter contestación.

Non sabemos absolutamente nada das inversións do Corredor Atlántico, máis aló dun Powerpoint que se lle ocorreu plantexar no Concello da Coruña. E ademais vemos como cada vez que hai convocatoria de fondos europeos para obras nos distintos corredores, no Corredor Mediterráneo preséntanse varias obras e no Corredor Atlántico non se presentan —perdón, na última convocatoria presentouse unha pequena no País Vasco—, e déixase olvidado todas as infraestruturas que é necesario para Galicia.

Isto non é unha cuestión de partido, é unha cuestión de país —como di algún—; é unha cuestión, de verdade, na que teriamos que estar todos de acordo para non perder ese tren, nunca mellor dito. E boto en falta a postura do Partido Socialista e sobre todo a postura do BNG.

Nada máis e moitas grazas.

A **presidenta (Presas Bergantiños):** Moitas grazas, señor Calvo, pola súa presenza nesta Comisión, a vostede e aos membros do seu equipo. Aos grupos parlamentarios polo seu traballo maiormente colaborativo, e aos servizos da Cámara.

E suspendemos a sesión ata as 16 horas.

(Suspéndese a sesión ás 14.45 horas)